

IN ZIARUL DE AZI:

- Viața culturală (pag. 2-a).
- I. Mărgineanu, I. Chiujdea — Pe marile șantiere industriale: Moldova nouă este nouă (pag. 3-a).
- Gh. Vlad — „Partea de vină” (pag. 4-a).
- Sport (pag. 5-a).
- Răspândind presa străină (pag. 5-a).

AVIAȚIA UTILITARĂ LA DATORIE

• Sezon continuu • 12 000 de ore în văzduh
• Acioi unde nu poate ajunge avionul

În toamna aceasta, în urma ploilor, pe Valea Lotului s-au produs inundații. Citeva grupuri de geologi au fost izolați în munți. Aveau nevoie de alimente. Doar pe calea aerului se putea pătrunde la ei. La aerobaza Otopeni a sunit telefonul. Doi aviatori, Vasile Petrică și Ștefan Gheorghiu, au decolat curând cu avionul. După un zbor de o oră au ajuns deasupra văii. Pilotajul era greu: vântul înghesuș, vizibilitatea redusă, iar curentii puternici de aer zgâlțiau aparatul. Unevea, de jos, se făceau semne. Erau geologii. Coletele au fost lansate cu parașute. La întreprinderea de aviație utilitară de la Otopeni misiunea a fost înregistrată modest și lapidar: „2 ore de zbor”.

Piloții aviației utilitare au „sezon continuu”. Și acum, când ogoarele sînt măturate de vânturile iernii, aviatorii de la „utilitară” zboară din zori și pînă-n noapte, împroștiind substanțe chimice pe mii și zeci de mii de hectare — pe cîmpia Banatului sau a Olteniei, în lunca Siretului sau pe cîmpurile Transilvaniei. Nu de mult, G.A.S. din comuna I. C. Frimu, regiunea București, a solicitat o intervenție urgentă: un număr de hectare cu grâu erau atacate de o larvă dăunătoare. Un grup de avioane a decolat, lund pieștii vîntului ca răscoala zării. Piloții de la aviația agricolă execută cîte 50-60 de decolări și aterizări zilnic. Decolează de pe terenuri neamenajate, iar zborul îl fac razant, la mică înălțime. Disciplina și precizia în zbor sînt calitățile caracteristice ale piloților ce execută aceste misiuni.

Aviația noastră utilitară a luat ființă în anii regimului democrat-popular. Începutul a fost modest: în tot anul 1955 au fost înregistrate la această aerobază doar 3 000 ore de

zbor. Anul acesta avioanele și elicopterele de la Otopeni au executat peste 12 000 ore de zbor. Planul de activitate al anului 1964 a fost realizat în 11 luni. În acest an au fost împroștiate, pentru fertilizarea solului, peste 22 milioane kg de îngrășăminte chimice, acoperindu-se în zbor peste 160 000 ha de teren cultivate cu cereale. Cu avioanele au mai fost prăfuite sau stropite cu insectociduri culturi de leguminoase și păduri. Avioanele utilitare au fost prevăzute cu instalații pentru răspîndirea îngrășămintelor și a altor substanțe chimice.

În cadrul întreprinderii de aviație utilitară numeroase misiuni execută și elicopteriștii, în locuri unde avioanele n-ar putea ajunge. Cu sprijinul lor se fac prospecțiuni geologice în munți pînă la 2 500 m altitudine, patrulări deasupra pădurilor, intervenții la locul unor incendii forestiere. De la bordul elicopterelor aerobază Otopeni s-au filmat secvențele necesare unor filme documentare și artistice. Piloții elicopterelor își aduc contribuția la realizarea unor construcții dificile. Iată un exemplu recent. Între doi versanți din Carpații de miazăzi s-a construit un baraj pentru aprovizionarea cu apă a localităților din Valea Jiului. Pentru transportul materialelor și utilajelor necesare ridicării barajului trebuia construit un funicular special. Ar fi durat 8 luni. Echipajul de pe elicopterul YREMB a transportat toate cele de trebuință doar în 20 de zile, contribuind la realizarea unei economii de 800 000 lei.

Deasupra cîmpurilor sau pădurilor, printre crestele de munți sau în Delta, aviatorii „utilitariștii” sînt mereu la datorie.

Ion PLEAVĂ

Pregătirea producției anului viitor

APROVIZIONAREA ÎNTREPRINDERILOR

Ne aflăm în ultima lună din acest an. În întreprinderi se desfășoară o muncă rodnică pentru îndeplinirea integrală, la toți indicatorii, a planului pe acest an, a angajamentelor luate în întrecerea socialistă. Concomitent, se iau măsuri pentru buna pregătire a producției anului viitor. În cadrul pregătirilor un loc important îl ocupă în această perioadă aprovizionarea cu materii prime, materiale și semifabricate — ca o condiție esențială pentru realizarea ritmică a producției. Practica a dovedit că atunci cînd se asigură o bună aprovizionare tehnico-materială colectivele întreprinderilor pot să utilizeze mai judicios mașinile și agregatele, timpul de lucru, să-și concentreze și mai mult atenția asupra problemelor îmbunătățirii calității produselor.

Ca și în anii precedenți, cunoașterea cu cîteva luni înainte a cifrelor de plan pe anul 1965 a creat condiții favorabile pentru organizarea din vreme a aprovizionării cu cantitățile necesare de materii prime și materiale. Folosind din plin aceste condiții, fabricile și uzinele și-au elaborat, în ultimele luni, cu sprijinul direcțiilor generale din ministere, planurile de aprovizionare tehnico-materială. Aprovizionarea constituie însă un proces complex de relații între întreprinderi. Tocmai de aceea este bine ca perioada care a rămas pînă la începutul noului an să fie utilizată din plin pentru definitivarea încheierii contractelor economice cu furnizorii, a comenzilor în cooperare, pentru stabilirea măsurilor care să permită respectarea întocmai a obligațiilor contractuale, atât în ce privește termenle de livrare cît și calitatea materialelor prime și semifabricatelor.

Pentru fabricarea în anul viitor a instalațiilor de foraj la mare adîncime, uzina „1 Mai” din Ploiești — ca uzină coordonatoare — a solicitat de pe acum întreprinderile colaboratoare să-și respecte termenle de livrare a utilajelor și agregatelor contractate. De comun acord cu conducerea acestor întreprinderi, uzina ploieșteană a întocmit grafice zilnice în care s-au prevăzut termene ferme de livrare, a precizat condițiile de calitate a produselor. O asemenea măsură s-a dovedit necesară pentru a fi preîntîmpinate unele situații, ca cele petrecute anul acesta, cînd întreprinderile „Timpuri noi” din București și „Hidromecanica” din Brașov nu și-au respectat totdeauna prevederile contractuale.

Aprovizionarea tehnico-materială trebuie efectuată la timp, potrivit graficului de producție, termenelor de introducere în fabricație a produselor ce vor fi realizate în anul viitor. În condițiile dezvoltării industriei noastre socialiste, cînd fabricile și uzinele sînt strîns legate între ele, ca verigi ale aceluiași lanț, cînd majoritatea întreprinderilor au, concomitent, un dublu rol — de beneficiar și furnizor — este lesne de înțeles că fiecare dintre ele trebuie să manifeste exigență față de calitatea materialelor prime, a materialelor, semifabricatelor, față de îndeplinirea obligațiilor contractuale. Ritmicitatea în aprovizionare presupune ca livrările să fie complete, întreprinderile avînd datoria să-și asigure toate materialele în vederea realizării programului de producție stabilit. Deși pregătirile se află într-o fază avansată, la unele întreprinderi — de pildă, „Metaloglobus” din Capitală, Uzina mecanică din Cîmpina — există rămîneri

în urmă în ce privește stabilirea necesarului de materii prime și materiale pentru anumite sortimente. În aceste întreprinderi sînt condiții — și ele trebuie să fie folosite din plin — ca organizarea aprovizionării tehnico-materială să se îmbunătățească simțitor.

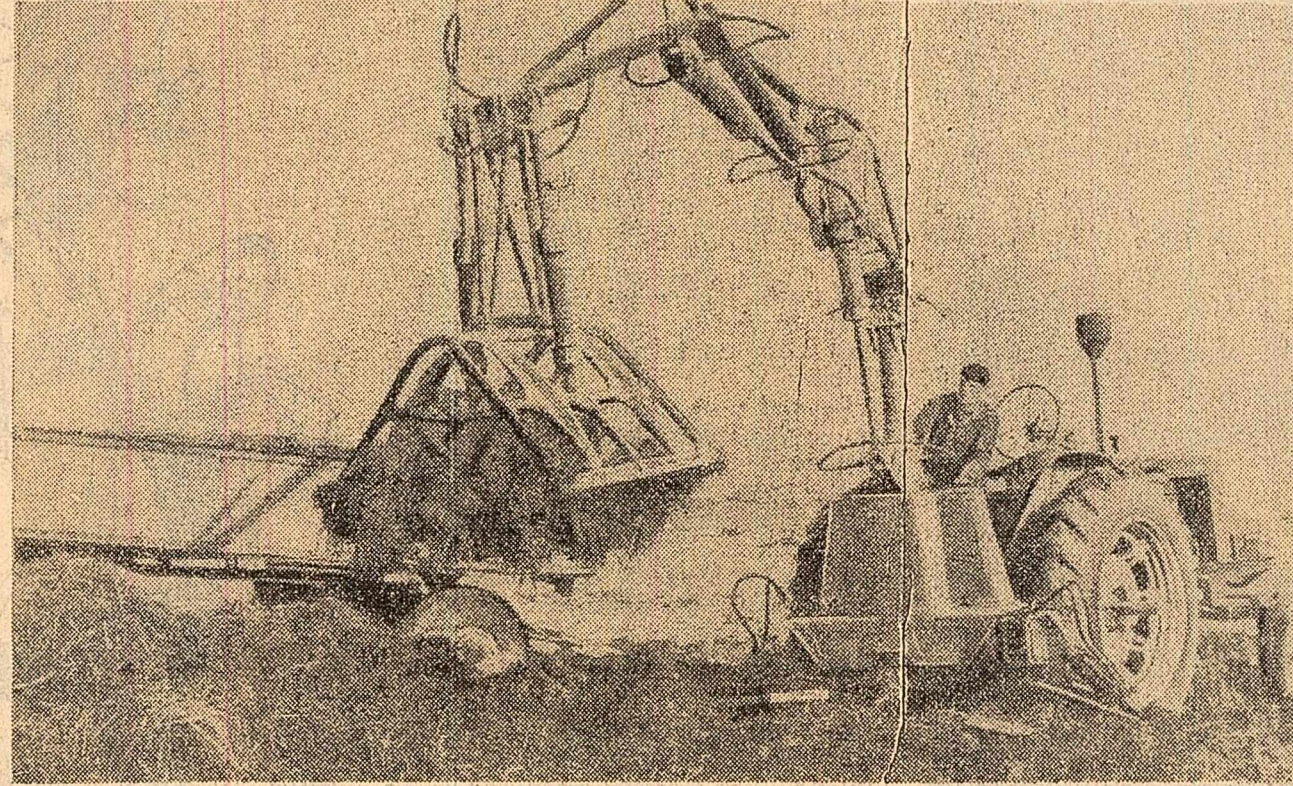
Tot atât de important este ca întreprinderile să se ocupe în această perioadă și de alte probleme ale aprovizionării de a căror rezolvare depind fabricarea unor produse de calitate superioară. Experiința unor colective de întreprinderi arată că o dată cu perfecționarea continuă a tehnologiei de fabricație este indicat să se acorde o atenție crescîndă utilizării de materii prime și materiale cît mai corespunzătoare. Întreprinderea „Electromotor” din Timișoara, de exemplu, a introdus anul acesta în producție cîteva tipuri perfecționate de motoare electrice, cu gabarite mai reduse. Unele caracteristici tehnice importante — randamentul, factorul de putere, momentul de pornire — au crescut. În realizarea noilor tipuri de mașini electrice, cadrele tehnice ale uzinei au avut în vedere folosirea unor metale cu proprietăți mai bune, utilizarea unor cantități sporite de materiale plastice.

Fabricarea unor produse cu performanțe tehnice superioare depinde mult și de organizarea procesului tehnologic, de prevederile planului tehnic, de asigurarea unui decalaj între secțiile primare și cele de montaj, de măsura în care echipele, brigăzile, secțiile și sectoarele întreprinderilor sînt aprovizionate. Exigența cu care sînt privite trecerea ritmică a produselor între locurile de muncă, caracteristicile și circuitul semifabricatelor de la turnătorie la forj și pînă în secțiile de prelucrare mecanică și finisaj se reflectă în continuitatea producției, în îndeplinirea ritmică a planului, graficului de livrări, în continua ridicare a calității. Iată de ce conducerea întreprinderilor sînt datorate să îndrepte în mai mare măsură activitatea diferitelor servicii tehnico-administrative spre cerințele calitative noi pe care le ridică producția, legată inseparabil de aprovizionarea cu materii prime și materiale.

O aprovizionare judicioasă presupune nominalizarea din vreme a unei părți cît mai mari a producției anului viitor. Cunoștința precisă ce vor produce, întreprinderile vor putea primi la timp repartițiile, vor încheia contracte ferme cu furnizorii și preveni stocurile supra-normative, renunțările la unele comenzi.

În această perioadă, cu ocazia concretizării planului de aprovizionare, este necesar ca întreprinderile să pună un accent deosebit pe asigurarea materialelor prime și a materialelor destinate fabricării în anul viitor a produselor noi, la un înalt nivel tehnic. Bine se precizează în acele întreprinderi unde se manifestă o preocupare activă, din timp, pentru prevenirea unor întârzieri în ce privește realizarea planului de aprovizionare, îndeplinirea obligațiilor furnizorilor, cît și a celor proprii, coordonarea continuă a planului de producție cu necesitățile reale de materii prime și materiale.

Asigurînd o aprovizionare la timp și completă cu materii prime și materiale, întreprinderile își vor crea condiții ca în anul viitor să lucreze ritmic, să pună în valoare pe această cale noi rezerve de creștere a producției și a productivității muncii, de ridicare continuă a calității produselor.

G.A.C. Vinători, raionul Sighișoara. Încărcarea mecanizată a gunoalului pentru a fi transportat la cîmp

În preajma vacanței și a sărbătorilor de iarnă

Transportul pe calea ferată

Direcția Generală C.F.R. a luat măsuri pentru ca în ultima lună a anului și mai ales în perioada sărbătorilor de iarnă transportul călătorilor pe calea ferată să se facă în

condiții cît mai bune. În marile stații și noduri de cale ferată — București, Galați, Brașov, Cluj, Teiuș, Simeria, Craiova, Timișoara, Adjud și Iași — specialiștii în traficul feroviar vor urmări îndeaproape frecvența călătorilor și vor lua măsuri organizate de mărire a garniturilor existente sau de formare a unor trenuri suplimentare. În tot cursul lunii decembrie, în zilele de sîmbătă, pe rute unde afluența de călători este mare se pun în circulație „trenuri perechi” care vor dubla trenurile obișnuite, plecînd la 30 de minute după acestea. Astfel de trenuri, circula pe distanța București — Roșiori, București — Predeal. Pentru această perioadă s-au pus la dispoziția O.N.T. „Carpați” cu 30 de vagoane mai mult ca de obicei.

SCRISORI CĂTRE „SCINTEIA”

Tot pe rampa gării

Intr-o zi, trecînd pe strada Decebal din Oradea, am văzut că pe rampa gării Obor se descarcă bănci de școală, birouri și dulapuri. M-am oprit pentru o clipă. Eram curios să aflu cine va primi acest mobilier nou și frumos. Sosise pe adresa secției învățămînt a Sfatului popular al raionului Oradea și urma să fie repartizat școlilor din comunele raionului. Aproape uitasem a această întîmplare cînd, peste vreo lună, trebuiele m-au dus din nou spre gara Obor. Și ce m-a fost dat să văd? Mesele, dulapurile erau tot acolo, fără ambalaje, sub cerul liber. Erau aceleași, dar aproape de nerecunoscut. De sub furnizul umflat și crăpat curgea apa. Tovarășii de la secția învățămînt a Sfatului popular al raionului Oradea nu s-au îngrijit ca mobilierul respectiv să fie ridicat la timp sau, cel puțin, adăpostit. Nu mai mică este vina sfaturilor populare și a conducătorilor școlilor din comunele Diogid, Chiuhui, Chiogaj și altele, care n-au ridicat la timp mobilierul ce le-a fost repartizat. Cine răspunde pentru această pagubă?

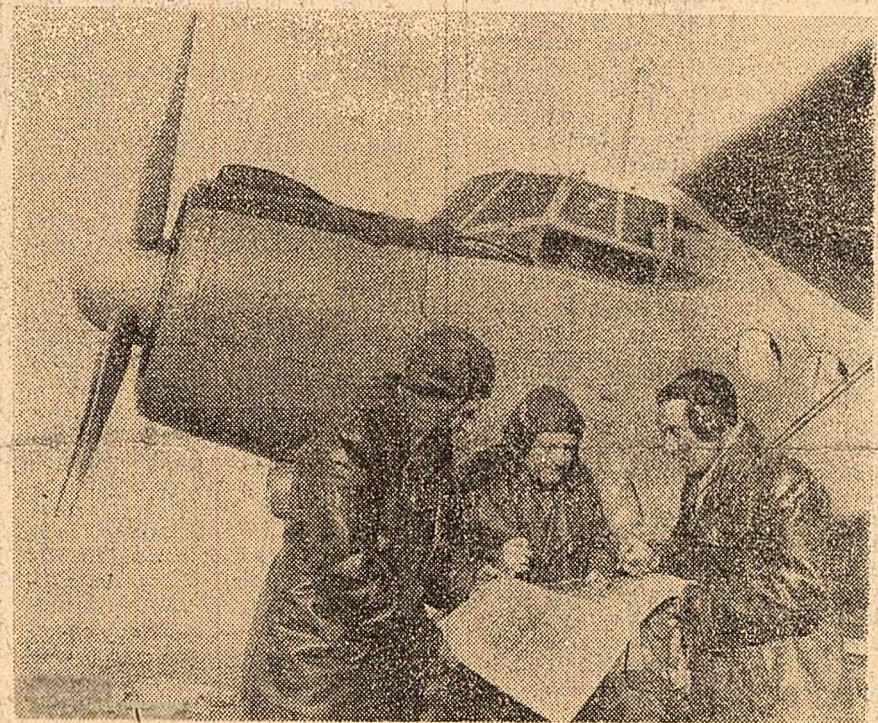
Ștefan PLATON
coresp. voluntar

Magazine specializate în piese de schimb

Ministerul Comerțului Interior organizează în București și în toate centrele regionale magazine specializate pentru desfacerea pieselor de schimb necesare întreprinderii producătoare de uz îndelungat. În aceste unități cumpărătorii vor putea găsi piese de schimb pentru televizoare, aparate de radio, mașini de spălat rufe, aspiratoare etc. În unitățile care desfac mărfuri de folosință îndelungată se vor organiza raioane specializate cu asemenea piese. De asemenea, o dată cu omologarea produselor pieselor de schimb care vor face parte integrantă din contract. (Agerpres)

Realizările mecanizatorilor

Stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Dobrogea au executat anul acesta un volum de lucrări echivalent cu 2 628 000 ha arătură normală. S.M.T. Valea Nucariilor, Coșeală, Castelul, Tulcea și Hirșova și-au depășit sarcinile anuale de plan.

La baza aviației utilitare Otopeni. Înainte de decolare

Foto: M. Cloc

Utilaje pentru industria ușoară

Fabrica de confecții și tricotate din Iași, Fabrica de confecții Focșani, Fluturina din Botosani, precum și o serie de alte întreprinderi din industria ușoară sînt dotate cu utilaje de înaltă productivitate în mare parte construite în țară. Numai întreprinderile de specialitate ale Ministerului Industriei Ușoare

au fabricat anul acesta peste 230 de tipuri de utilaje. Din acestea, mai mult de 30 de tipuri, printre care mașini de uscat cu tamburi perforați pentru tricotate, benzi rulante de tras și tălpiuri pentru fabricile de încălțămînt, au fost asimilate în acest an. Ele se adaugă altor peste 300 de tipuri de utilaje moderne de mare randament asimilate în ultimii 5 ani. Pentru realizarea lor în condiții superioare, unele întreprinderi producătoare, ca „Tehnometal”, „Metalul roșu” și altele și-au sporit capacitatea de producție, și-au organizat mai bine procesul de fabricație. Dotarea industriei ușoare cu noile utilaje a dus la sporirea productivității muncii și îmbunătățirea continuă a calității produselor.

O gamă cît mai largă de servicii pentru populație

POPASURI ÎN CĂLĂTORIE

După cum am anunșat, ziarul nostru și-a propus să pună în discuție probleme referitoare la lărgirea, diversificarea și punerea în valoare a noi posibilități în domeniul deservirii în diferite domenii. Intr-un număr anterior a fost publicat articolul „Mercur la domiciliu”, care trata un șir de aspecte ale organizării unor forme moderne și rapide de desfacere a mărfurilor. În numărul de față, ne propunem să ne ocupăm de lărgirea gamei de servicii în hoteluri. Despre aceste probleme am solicitat părerea unor cetățeni și cadre de conducere din unitățile hoteliere.

Cu profesorul Ilie Nieu am stat de vorbă în holul unui hotel. Discuția a pornit tocmai de la... hol care, în trecut făcuse, era confortabil, bine încălzit, cu fotolii comode. Un hol e, în mic, imaginea întregului hotel și poate nu e greșit să se afirme că hotelul bun... de la hol se cunoaște. „În multe locuri, ne-a spus interlocutorul nostru, am observat că se dă atenție holurilor. Multe sînt primitoare, bine mobilate. În unele găsești și o serie de informații utile. Holul e, desigur, și un fel de sală de așteptare sau de primire a unor prieteni și cunoștințe ale pasagerilor. Dar nu găsești în toate locurile o serie de servicii utile pentru pasageri.

Ce am dori să găsim într-un hol? În primul rînd, un mic stand cu o bișnie strict trebuincioasă — începînd cu lame de ras, articole de parfumerie și terminînd, să spunem, cu batiste, ace de siguranță, șiferturi etc., în fine, o gamă întregă de asemenea lucruri pe care le uita adesea sau n-ai avut timp să le pui în geamantan. La același stand sau, eventual, la altul separat, s-ar putea pune în vânzare ziare, cărți poștale, plicuri, timbre, ilustrate — într-un sortiment bogat și pe cît posibil, cu coloratură locală — de mult, bineînțeles, suvenirurile atît de mult solicitate. N-ar strica să se poată

am o amintire plăcută. De exemplu, despre hotelul „Postăvarul” din Brașov, unde există o concepție modernă despre deservire, serviciu prompt și confort, sau despre hotelurile din Lugoj, Caransebeș și Timișoara, de o curățenie exemplară. Sînt și hoteluri care nu asigură condițiile unei bune deserviri. Am fost o dată la hotelul „Victoria” din Bihăria. În cameră nu erau prosoape. Mi s-a spus că se dau numai... la cerere. În alte părți se dau perii de haine și umerase tot la cerere. Nu există suficientă grijă uneori pentru dotarea camerelor cu veioze sau pentru buna funcționare a instalațiilor electrice etc.

Există, după cîte știu, o serie de dispoziții care reglementează prestațiile de servicii în raport cu tarifele. Este clar că aceste dispoziții sînt respectate peste tot. Ar fi bine să se generalizeze și servirea micului dejun în cameră, recostat consumației urmînd să fie trecut în nota de plată „la hotelului”.

Inginerul Nicolae Filipoiu ne-a relatat: „Am tras la „Union”. Un hotel bun. Am ajuns dimineața și am vrut să mă schimb. Intrucît camera se elibera abia la ora 16, am fost poștit în călcătoria, o cămăruță strîmtă, incomodă. Valizele mi le-am lăsat într-un fel de debara. Dar dacă vrei să te speli, să faci o baie? Să-ți netezești un pic hainele? Se poate — dar numai seara sau a doua zi, după ce ai intrat în cameră. Aceeași situație am întîlnit-o și la alte hoteluri.

Aș propune să se examineze dacă n-ar fi bine ca în fiecare hotel să existe o cameră anume amenajată, să zicem „de tranziție” unde, în aștep-

(Continuare în pag. IV-a)

Pe glob în 24 de ore

Începerea negocierilor „rundei Kennedy”

Miercuri au început negocierile dintre membrii Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) din cadrul „rundei Kennedy” privind reducerea tarifelor vamale. La tratative participă delegați ai S.U.A., Marii Britanii, țărilor Ploșei comune, Japoniei, Finlandei, precum și al celuialut organism economic vest-european — A.E.L.S., din care fac parte, alături de Anglia, încă șase țări din Europa occidentală.

Ceylon

ALEGERI PARLAMENTARE ÎNTR-UN VIITOR APROPIAT

Primul ministru al Ceylonului, Sirimavo Bandaranaike, a declarat într-o cuvîntare radiodifuzată că alegerile parlamentare vor fi organizate, într-un viitor apropiat, pentru a pune capăt crizei politice din țară. Sirimavo Bandaranaike a declarat că partidul său — Sri Lanka Freedom — nu va renunța la măsurile menite să consolideze independența țării și să democratizeze viața internă.

Noi scăderi la bursa din Londra

Agențiile de presă transmit că noi scăderi au fost înregistrate miercuri la bursa de acțiuni din Londra. Majoritatea acțiunilor industriale au înregistrat pierderi de mai mulți șilingi.

TELEGRAMĂ

Tovarășului ANTONIN NOVOTNY
Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia,
Președintele Republicii Socialiste Cehoslovace

Praga

Stimate tovarășe Novotny,
Cu prilejul celei de-a 60-a aniversări a zilei dumneavoastră de naștere, vă transmit în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și al tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Romînă un călduros salț tovarășesc și cele mai sincere felicitări.
Poporul nostru se bucură din toată inima de marile realizări obținute în opera de construcție a socialismului de Republica Socialistă Cehoslovacă, sub conducerea partidului comunist, a Comitetului său Central în frunte cu dumneavoastră, eminent conducător al clasei muncitore și al poporului cehoslovac, militant de seamă al mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Acordăm o deosebită prețuire contribuției dumneavoastră la dezvoltarea relațiilor de prietenie frățiască dintre popoarele și țările noastre, la lupta pentru triumful cauzei socialismului, pentru pace între popoare.

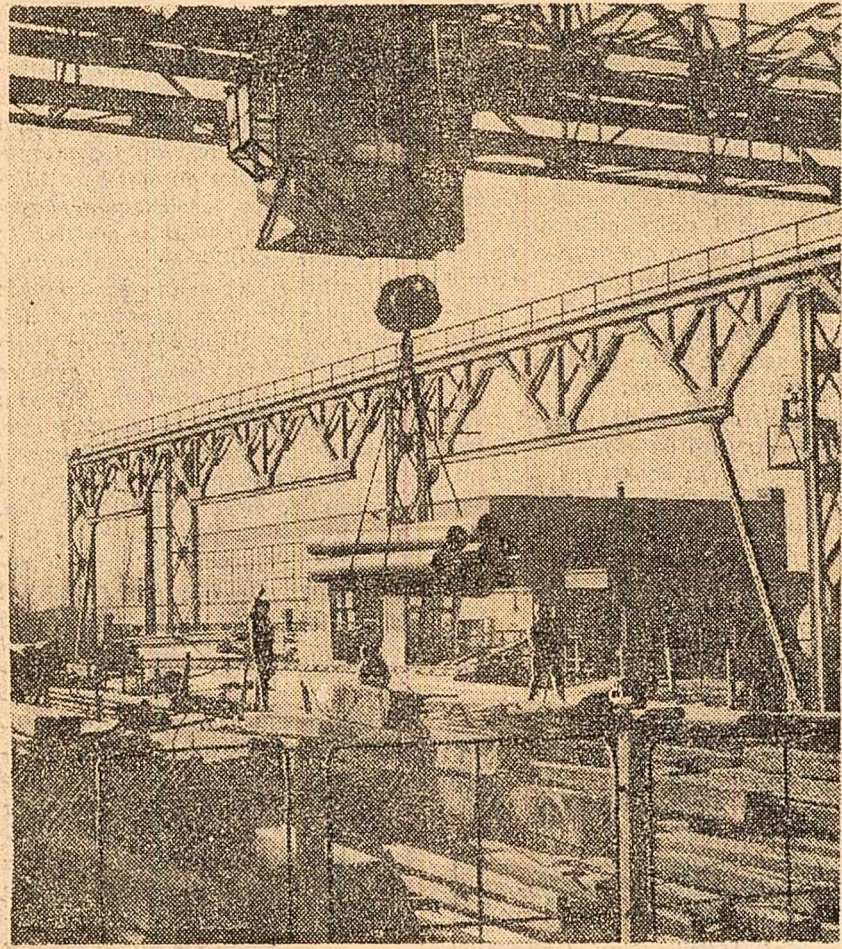
Vă dorim multă sănătate, viață lungă și noi succese în rodnică dumneavoastră activitate.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român,
președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne

TELEGRAME

La 28 noiembrie a. c., președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej, a adresat președintelui Republicii Islamice Mauritania, Moktar Ould Daddah, și poporului mauritan felicitări cu prilejul aniversării proclamării independenței — ziua națională a acestei țări.

Președintele Moktar Ould Daddah a transmis președintelui Consiliului de Stat al R. P. Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej, mulțumiri pentru felicitările adresate.

Depozitele Uzinelor „23 August” din Capitală primesc sau livrează lunar mii de tone de laminat, țagă, țevi, table

viața culturală

H. H. CATARGI

Colectivități la masă

EXPOZIȚII

Miercuri la amiază, la Muzeul de artă al R. P. Române, a avut loc vernisajul expoziției „Miniatură și ornamentul cărții manuscrise din Țările Române, secolele XIV-XVIII”. Expoziția cuprinde numeroase exemplare ilustrative pentru evoluția artei miniaturii și ornamentului manuscriselor, printre care piese rare ca: manuscrisul caligrafiat al lui Nicodim, cel mai vechi manuscris din Țara Românească (1404-1405), manuscrisul caligrafiat al lui Gavril Uric de la mănăstirea Neamțului (1435-1436), manuscrisul caligrafiat al lui Teodor Logofătul de la Mănăstirea Râșca din Transilvania (1560) și altele.

În cadrul aceluiași muzeu a avut loc vernisajul unei expoziții cu lucrări ale pictorului și desenatorului elvețian Henri Trenk, stabilit în noi în țară în secolul trecut. Expozatele prezintă printre altele imagini ale unor vechi monumente dintre care unele nu mai există astăzi, cum sînt Casa Mavrocordatilor de la Foișor, turnul bisericii Sin-Nicoară etc.

CLUJ (coresp. „Științei”). — În sălile de expoziție ale Palatului culturii din Cluj s-a deschis o expoziție a artiștilor plastici amatori din regiune. Sînt prezentate circa 120 lucrări de pictură, sculptură și grafică.

„ZILELE ION CREANGĂ” ÎN ȘCOLI

Cu prilejul comemorării a 75 de ani de la moartea lui Ion Creangă, în toate școlile de cultură generală, profesională și tehnică, pedagogică, se vor ține expuneri privind viața și opera sa. Școlile din apropierea Humuleștilor, locul de naștere al scriitorului, și cele din Iași vor organiza vizite la bojdeuca lui Creangă și la casa lui părintească. Acțiunile se vor organiza cu sprijinul organizațiilor U.T.M. și de pionieri și vor constitui pentru elevi și cadrele didactice o prilej de aprofundare a cunoașterii operii lui Ion Creangă, de îndrăgire a moștenirii literare lăsată de marele nostru scriitor.

Spectacole pentru cei mici

La Teatrul „Tândărică” din Capitală ca și pe scenele teatrelor de păpuși din Iași, Cluj și din alte localități se reprezintă spectacole inspirate din basme și povestiri de Ion Creangă. În repertoriul acestor teatre figurează „Punga cu doi bani” și „Povestea porcului”, dramatizate de Veronica Porumbacu și Viorea Filipoiu, „Capra cu trei iezi”, de Paula Culița și „Harap Alb” de Nella Stroescu. Teatrul „Tândărică” a programat un ciclu de spectacole cu „Punga cu doi bani” și „Povestea porcului” în regia Margaretei Niculescu, cu păpuși realizate de Ella Conovici și „Harap Alb” în regia lui Mihai Raicu, cu păpuși de Ioana Constantinescu.

Henri Catargi la 70 de ani

Pictorul Henri Catargi a împlinit săptămîna aceasta 70 de ani. Șaptezeci de ani reprezintă o etapă fundamentală în viața oamenilor activi. Cei care au norocul să o trăiască au pătruns pînă la ea nu toți la fel, ci unii plătind un tribut naturii, cum se făcea în vremea veche cînd trecea un pod important, adică pierzînd o parte din însușirile fizice și intelectuale, alții, foarte puțini, neschimbăți, în stare să-și continue mai departe activitatea, cu toate însușirile ce le aparținuseră; avînd poale, în plus, înțelepciunea, colmul și experiența pe care le-au adus-o ani. Henri Catargi face parte dintre aceștia. Ce fericire mai mare pentru un artist, decît să simți că niciodată n-a fost mai el însuși, mai capabil de lucruri semnificative și că să-și reprezinte, decît la 70 de ani!

Acad. G. OPRESCU

luja sa, pictorul rămîne totuși el însuși. Opera sa se compune la început,

pină la epoca Eliberării, îndeosebi din peisaje și naturi moarte, printre care se amestecau puține scene de gen. Ceea ce caracterizează tablourile sale, oricare ar fi subiectul, este echilibrul și armonia ansamblului. Totul este măsurat și dozat în ele, între desen, colorit și compoziție. Simți că, din elementele de care s-a servit, nu s-ar fi putut scoate ceva mai satisfăcător. Se mai gîcește apoi că artistul a ajuns la acea soluție fericită, nu mai după încercări și meditații, căci pictura lui, de o sinceritate absolută, nu te izbăște prin spontaneitate; ea e tot altfel de mult un rezultat al darurilor lui de pictor, cît și al celor de gînditor. De aceea, fiecare pînă este în același timp o experiență nouă, ieșită din elementele naturii, căreia Catargi i-a rămas fidel toți timpul, dar dispuse după un ritm nou, propriu de fiecare dată, așa cum procedaseră marii peisagisti francezi din secolul XVII.

Aceasta este activitatea lui, bogată, multiplă în probleme de colorit și compoziție, între cele două războaie. E marior apoi la cel de-al doilea război mondial, apoi la prețeria pe care le cunoaște țara noastră. Iși dă seama de faptul că România devine o țară nouă, în care se punau la cale lucruri noi, cu participarea întregului popor, mai ales a celor care pînă atunci fuseseră lăsați în umbră, împiși și nedreptățiți. Atenția lui Catargi începe să se îndrepte, de acum încolo, în primul rînd asupra acestora. El își propune să-i observe, să-i studieze, să-i introducă în operele sale. Lucrările și lucrările, individual sau în grupuri, îi umplu adesea tablourile. Pentru un realizator cît mai veridic, el călătorește prin țară, se informează, operele sale din ultimele expoziții devin din ce în ce mai expresive, mai emoționante. Așa îl găsim zîmbind în care își sărbătorește împlinirea a 70 de ani. Și, desigur, gîndindu-se la trecutul, el își dă seama că pictura pe care a servit-o cu atîtă dragoste și încredere, și cu atîtă talent, merită cu adevărat să i se sacrifice alte satisfacții, cele la care poate renunța în tinerețe, cînd se forma.

REVISTA REVISTELOR

„RAMURI”

Aflată la început de drum, „Ramuri”, revista de cultură ce apare lunar la Craiova, tinde să-și contureze un profil distinct între publicațiile noastre. Parcurînd numerele 3 și 4 remarcăm preocuparea redacției de a realiza un conținut cît mai bogat și interesant, prin abordarea unor probleme din diverse domenii ale culturii și prin axarea acestora în jurul unor idei centrale, directoare.

Astfel, în numărul 3, un mare număr dintre materialele publicate sînt grupate în jurul problemelor actuale ale tineretului. Pornind de la ideea că „aspirațiile și gîndurile, scopurile și visele tinerii generații constituie pentru fiecare societate un fidel barometru istoric”, revista urmărește prin articolele unor scriitori și oameni de știință, prin anchete, reportaje, precum și prin lucrările unor membri ai cercurilor literare din regiune, să surprindă cîteva din preocupările tinerilor noștri, să oglindească unele aspecte ale muncii și vieții acestora. Amintim articolele acad. Al. Philippide, „De juvenitate”, consacrat orientării poezilor din tînră generație spre realitățile zilelor noastre, ancheta realizată de conf. univ. Paul Popescu-Neveanu despre „Ideal — convingeri — adaptare socială”, articolele „Fundamente pentru psihologia muncii” de ing. Gh. Pîr, directorul general al Combinatului chimic Craiova, „Sociologia divorțului” al judecătorului G. Barbu, etc.

În același număr al revistei, la rubrica de „Colocii”, sub titlul „Energie” se urmărește prin intervențiile unor specialiști, intitulată „Lig-nitul”, „Uzina”, „Forța”, „Omul”, definirea profilului energetic al regiunii Oltenia.

Și numărul 4 se remarcă prin tendința de a sublinia o idee centrală,

de a oferi o imagine cît mai amplă a unui domeniu al vieții contemporane. În cadrul „Colocului”, dedicat de această dată arhitecturii, se discută o problemă a ordinii zilei, sistematizarea orașelor. Semnatarii de o realizare cît mai bogată și interesantă, prin abordarea unor probleme din diverse domenii ale culturii și prin axarea acestora în jurul unor idei centrale, directoare.

Revista, care reușește să-și atragă colaboratori de valoare din rîndul oamenilor de cultură, publică rubrici variate — amintim interesantele „Ecuatii critice” ale lui Șerban Cioculescu — înscindur-se ca o prezență activă (și o dorim din ce în ce mai activă) în ansamblul vieții culturale a țării.

S. MOVILEANU

Ilustrații de Eugen Taru la volumul „Amintiri din copilărie” de Ion Creangă

ION RUSE

„Martor în constelații”

Recent publicat, romanul lui Ion Ruse intitulat „Martor în constelații” vine să îndreptățască anticipările prilejuite de apariția cu un an în urmă a celui de al doilea volum al lucrării sale de debut „În portul de pescari”. Continuuînd cartea precedentă, noul roman face vizibilă intenția scriitorului de a construi un ciclu a cărui acțiune să se desfășoare pe întinse coordonate social-istorice.

Înrudite prin prezența aceluiași erou, cele două creații se deosebesc în același timp nu numai prin conținutul lor, prin problematica abordată, dar și prin modul diferit în care scriitorul izbuște să structureze materia-rea de viață. Față de volumele anterioare în care erau evocate medierile lui, o lume mai pestriță, în romanul „Martor în constelații” Ion Ruse delimitază cu mai multă precizie cadrul acțiunii, care circumscrie un domeniu de activitate umană semnificativ pentru realitatea zilelor noastre: viața tumultuoasă a unui șantier industrial.

Dintre 11-urile care însulează această lume trepidantă se desprinde figura înălțurii inginer Nicolae Cealalan, înfîlțită deja, la o vîrstă mai fragedă, în romanul „În portul de pescari”. Sint sugestive paginile care înfățișează înțînărea lui cu șantierul unde va lucra. Ceea ce pentru o clipă îi apare ca un decor ciudat, populat de coloși incremenți, e doar o plămădire a nopții care învăluie lumea reală a unei noi așezări industriale — rafinăria de la Șireni. Dar prin această imagine inițială autorul vrea să ne spună că eroul său va avea de luptat pentru a-și apropia o lume ce-l este încă străină, pentru a cunoaște și a se integra ei. Într-adevăr, trăsăturile lui Cealalan se definesc în contact cu realitatea șantierului. Conștient de răspunderea ce îi revine, eroul este preocupat de cerințele vitale ale rafinării, se opune inertei alunui cînd ea se manifestă, și aduce înnoirea hotărîtoare pentru îmbunătățirea procesului de muncă.

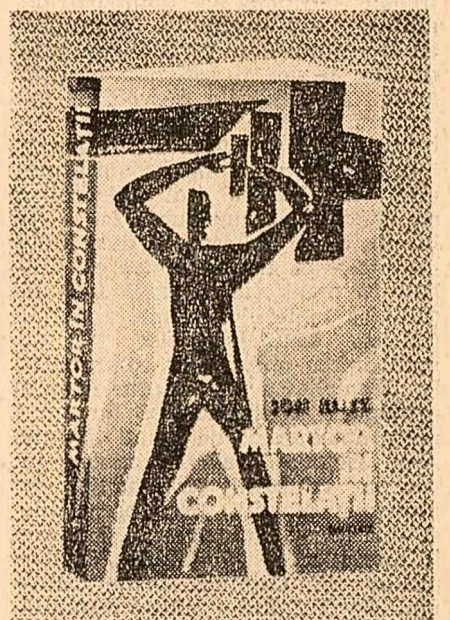
E interesant de remarcat cum prin situațiile dramatice pe care autorul le creează, o problemă de strictă specialitate ca mărțirea convecției instalației, susținută cu țărne de Cealalan, reușește de în bun început să cîștige interesul cititorului. Participant activ și pasionat la plămădirea noului lumii, inginerul Cealalan intruchipează imaginea unui om înaintat, caracteristic societății noastre.

Un personaj cu o fizionomie bine conturată este și inginerul Valerian. Orgolios, Valerian vede în observațiile, adeseori întemeiate, pe care i le face inginerul săi Dișu, niște mici răzuieli care i-ar leza demnitatea. Împotriva o gradăie nuanțată succesiunii faptelor, scriitorul analizează modul cum decurg și se statornicească relațiile dintre personaje, arătînd cum un colectiv nou și neomogen la început, care cuprîndea și cadre fără pregătire corespunzătoare, reușește să-și ridice calitatea profesională și să se armonizeze. Pentru a evidenția aceste aspecte, autorul creează momente de reală tensiune, evitînd însă scenele, de un pitoresc forțat, care se puteau înfîlți neori în primul său roman.

Bogatul conținut de idei al cărții se subordonează unor dimensiuni majore. „Martor în constelații” este romanul împlinirii personalității lui Nicolae Cealalan, unul din reprezentanții noului nostru generație de intelectuali, dar, în același timp, și un roman al formării conștiinței unui colectiv de constructori ai socialismului, care se încheagă și se maturizează în clocoțelul muncii creatoare.

În fesătura epică a cărții lapele de viață dobîndesc o remarcabilă valoare gestivă. E drept că, în funcție de situațiile ivite, de împrejurările care îi sollicită, reacțiile interioare ale eroilor sînt exprimate uneori mai vag; monologurile, deși frecvente, nu contribuie întotdeauna la conturarea psihologiei personajelor, la adîncirea caracterelor.

Față de romanul „În portul de pes-

cari”, noua carte a lui Ion Ruse se caracterizează printr-un stil mai îngrîșit și mai nuanțat. Demn de remarcat în acest sens este finalul romanului. În clipe cînd respirația grea, precipitată a colosilor de oțel pare să amenințe teoric „constelația pămînteană” ale cărei lucruri se răsfrîng în imensitatea spațiilor ca niște măturări ale efortului creator al oamenilor, în acele clipe de mare încordare muncitorească și inginerie dau dovadă de abnegație, izbușind să consolideze ceea ce cu atîtă rîvnă au construit. Episodul este relatat în traze scurte, întrerupte, dialogurile se succed cu repeziune și ritmul alert sugerează tensiunea și dinamismul acestor acțiuni colective. Scriitorul mai cultivă anumite stridențe stilistice, expresii cu un ușor colorit argotic. Prezența lor se justifică în măsura în care ajută la reliefaarea aspectelor de viață, la evocarea cît mai autentică a situațiilor și a caracterelor. Totuși, ascultîndu-și personajele, scriitorul e tentat uneori să transcrie elemente ce aparțin vorbirii curente fără suficientă selecție artistică, apelînd totodată la un vocabular tehnic care îngreunează lectura. Aceste observații nu ateciază substanța romanului care, alături de volumele precedente, se numără printre lucrările de real interes ale prozei noastre actuale.

Adrian ANGHESCU

Scrisori de la cititori

Prezentarea cărții

Instrument de lucru indispensabil muncii de fiecare zi a intelectualului și prieten apropiat al omului cultivat, cartea a devenit în anii regimului nostru cu mult mai mult decît altă. Ea însoțește activitatea profesională ca și a constructorului, a elevului ca și a țărânului colectivizat. Sentimentul turburător pe care-l trăiește dintotdeauna cel deprins cu cartea, la apariția în librărie a unui nou volum, îl trăiește astăzi un număr impresionant de oameni.

Este firesc, așadar, ca tot ceea ce stă în legătură cu viața cărții să ne intereseze, să ne pasioneze. Urmăresc croniclele și recenzile care apar în ziare și reviste. Ele ne atrag luarea aminte asupra uneia sau alteia din cărțile nou apărute, ne îndrumă și ne cultivă preferințele.

N-am de gînd să fac aici teorii despre recenzii. Vreau doar, ca simplu cititor, să reamintesc că acest gen implică o mare răspundere față de publicul divers și numeros cărui îi este adresat. Nu de puține ori elevi ai mei din clasele superioare n-au înțeles în esență ce se spunea într-o recenzie: este vorba de o carte valoroasă sau nu, ce aduce noi cutare roman? Și eu am fost uneori derutat de formulările unghi sau atambiccate care îmi cite o dată locul îndrumării competente, aprecierii critice, în recenzii și cronici.

M-aș referi, de exemplu, la prezentarea volumului de versuri „Lumina de dragoste” de Ion Crînguleanu, publicată zilele trecute la rubrica bibliografică a „Științei”. Am înțeles acolo termeni echivoci, exprimări prețioase care nu-și dădeau posibilitatea să înțelegi limpede ce conținut de idei și sentimente co-

munică tînrul poet și cum e apreciată valoarea artistică a cărții. Cred că redacțiile ar trebui să acorde o atenție mai mare rubricii de prezentare a cărții, pentru ca recenzile publicate să fie de un real ajutor în orientarea cititorului, să cuprîndă judecări de valoare argumentate, convingătoare.

Prof. Silvia FLAVIAN
Școala medie nr. 15 București

Televiziunea pregătește un spectacol cu „Reza săbatică” de H. Ibsen. Iată un moment de la repeliții, în studio

Succesul unor cîntăreți romini în Belgia

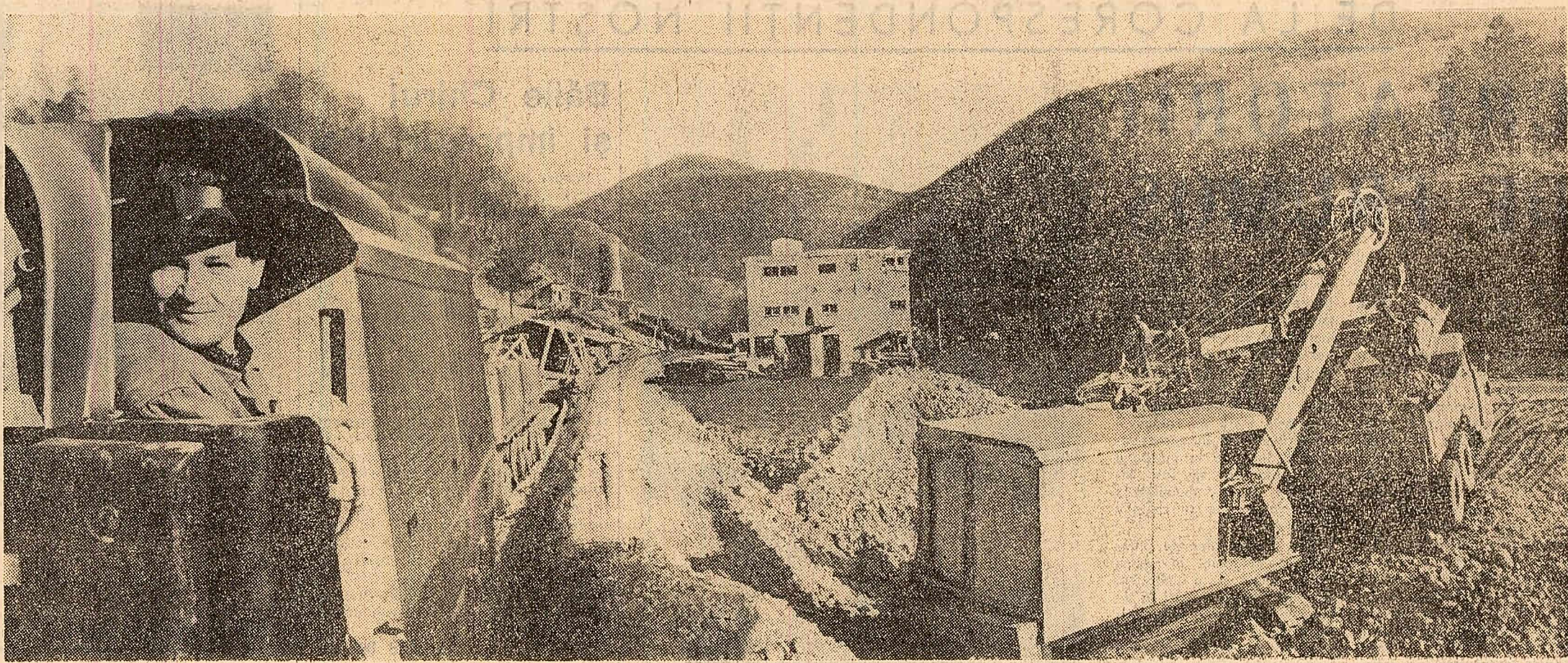
După cum s-a mai anunțat, soprana Magda Ianculescu și tenorul Ion Piso, artiști emeriți, și-au dat concursul la trei spectacole cu opera „Rigoletto” în Belgia, pe scena Operei din Liège. Ziarele belgiene se referă la succesul obținut cu acest prilej de artiștii romini. „Gilda a fost interpretată de Magda Ianculescu, o artistă admirabil înzestrată” — scrie ziarul „La Wallonie”. Vocea sa, jocol și scenic au fost deosebit de apreciate, iar succesul său mare și pe deplin

meritat. Ion Piso, continuă ziarul, s-a făcut remarcat prin timbrul și registrul bogat al vocii sale de tenor. El și-a interpretat rolul cu un talent de artist remarcabil. A trăit intens personajul”. Un alt ziar, „Le Monde du travail” scrie printre altele: „Cei doi artiști romini fac cinstite măștrilor și teatrelor lor și pot sta alături de marile vedete ale belcanto-ului”. În alte ziare belgiene au apărut, de asemenea, cronici elogioase la adresa artiștilor romini și școlii muzicale românești.

PE MARILE ȘANTIERE INDUSTRIALE

MOLDOVA NOUĂ ESTE NOUĂ

Se conturează tot mai mult imaginea incintei miniere

■ De la minele romane la modernul complex industrial ■ Imagini pe o hartă vie ■ Ritm și calitate ■ Se schimbă vechiul decor bănățean ■ Un adevărat orașel pe malul Dunării

Pe dealurile din apropierea cuprinse de topeala hibernală s-au înfruntat proaspetele urmele de pași ale anotimpului: petece albe de zăpadă țesute pe covorul de aramă al trunzelor. Cât cuprinzi cu privire, spre zarea largă, butucii podgoriilor înscrisu linii curbe în geometria acestor meleaguri care păstrează, ca într-un vast muzeu, relicvele trecutului. Decorul pare la prima vedere același, de odinioară. De sus, de pe culmea Mălii își apare firul serpentin al Dunării cu apele înfocate izbindu-se de malurile călătoare cindava de legiunile romane și de trufașii cavalerii medievali. Sub zgura veacurilor dormitează fostele mine de fier și aramă, asemenea unor cratere de vulcani îmbătrâniți prematur. De mult, aici au scormonit în adâncuri strămoșii localnicilor de astăzi. Ne-o spun povestirile purtate din generație în generație, răzlețele însemnări ale unor croniciari.

Așezarea bănățeană ce și se dezvăluie panoramic sub soarele rece al dimineții de decembrie a trăit veacuri de-a rândul în anonimatul locurilor unde nu se petrecea nimic. Un simplu punct pe hartă. Cât despre numele său, un prăfuit citas geografic întocmit de cartografi ai veacului al XVIII-lea îl consemnează drept Baia Moldova, adică mina Moldova. Iar despre oamenii care au trăit aici sub apăsarea nevoilor, ulțaii parca și de lume în acest îndepărtat colț de țară ne vorbește lapidar înduritea unei monografii din trecut: „Metodele rudimentare au dus la închiderea minelor, punând locuitorii din Moldova Nouă pe drumuri, ajunși în deznađeja unor naufragiați nenorociți, în cea mai cumplită mizerie”.

Și iată că într-o zi, pe costișele domoale învăluite de vî și livezi s-au ivit niște ciudați căutători de comori. De la începutul primăverilor cu migdalii în floare și pînă toamna fiziu cind aprigul vînt Coșava seceră întindere, oamenii acesia neosteniți, geologii, explorau pas cu pas terenul domnic să reducă la lumină bogățiile fetească sub lacătul nepăsării din trecut. Le dădea forță și încredere cuvîntul partidului. „Tînind seama de sarcinile importante ale metalurgiei neferoase — arăta tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Raportul prezentat la cel de-al III-lea Congres — este necesară concentrarea lucrărilor de prospecțiuni și explorări în regiuni cu perspective favorabile, precum și efectuarea de cercetări pentru stabilirea celor mai raționale procedee de prelucrare a minerurilor”.

A sosit așadar vremea ca socialismul în marș să aducă profunde

Principalele agregate sînt pregătite pentru rodajul tehnologic

prefaceri înnoitoare și în decorul tradițional al așezării din vecinătatea Dunării.

Sînt doar cîțiva ani de cînd topografil mai colindau pe dealurile ce încing ca un brîu Moldova Nouă, de cînd la poalele pădurii au răsărit arborii metalici ai sondelor de prospecțiuni iar ciocanele geologilor băteau ritmic în rocă. Cercetările științifice meticuloase au pus în evidență existența unui important zăcămint de mineruri cuprifere. Pentru valorificarea acestuia au început și sînt încă în curs de execuție lucrările de construcție a Complexului Industrial Moldova Nouă, aflat în adîncuri pentru deschiderea minei, cit și la suprafață pentru realizarea incintei industriale, a căilor de acces, a alimentărilor cu apă și energie electrică.

Îmbrițășată parca de cei doi versanți, Valea Mare și-a risipit sihăstria și liniștea sub asaltul mașinilor. Pe cerul sur al lămii se profilează silueta sveltă a turnului de acces în puțul central de extracție și, în vecinătatea lui, locomotive electrice de mină își încrucează drumul spre „halta” fără acari și semafoare, unde doar brațul înalt al unui excavator dă în mod simbolic cale li-

fi transportat pînă la stația de preparare cu vagonete de mare capacitate acționate de locomotive electrice. Dramatică și plină de măreție este încheștarea omului cu natura aspră, pentru a o supune. Gîndiți-vă că undeva sub pămînt se dă bătălia nu numai cu stîncă, dar și cu presiunile uriașe, cu izvoarele de apă subterane ce țîșnesc tocmal cînd nu le aștepli. Un capăt al tunelului pormeste de la mină, iar celălalt îi iose în întîmpinare dinșpre stația de preparare. Pe foaia de calc, proiectantul a conturat cu precizie itinerariul. Iar cei ce-l înfăptuiesc, minerii, sînt zi și noapte în adîncuri, înaintînd metru cu metru în ciuda tuturor

minile, așa cum știu minerii să o facă, atunci cînd se vor întîlni sub munte.

Am cunoscut aici pe cîțiva dintre cei ce străpung roca. Aduseseră cu ei la Moldova Nouă experiența anilor de muncă din alte mine și chiar dacă toți sînt tineri, pe fiecare în parte și pe toți laolaltă i-a maturizat școala abatajului. Sînt moși de prin comunele înșirate ca o școlă pe Valea Arieșului. Macavei Costinaș și oamenii brigăzii sale sînt tare zgîțiciți la vorbă. Au avut 180 de metri la înaintare și explică succesul simplu, firesc: „Buna organizare a muncii, efortul colectiv”. La prima vedere, totul ar părea simplu. Dar numai ei, acești minucăți tineri, știu că atunci cînd s-a strecurat hojește în calea lor izvorul de apă cu stat o zi și o noapte să-l ferece, uitînd și de osteneadă și de faptul că înainte de aceasta lucraseră la înaintare. Nu le-a cerut nimem să facă din noaptea zi și din zi noaptea, să stea pînă la brîu în apă cu tășii de brici. Conștiința i-a îndemnat, hotărîrea de a nu ceda cu nimic în fața naturii. Și mai este ceva. Tocmal în celălalt capăt de țară, la Leșul Ursului, lucrează alte brigăzi de mineri care au străpuns un tunel asemănător cu cel de aici. Deși sînt afit de departe, despărțiți de nevăzutele coordonate geografice, li unește o coordonată mai puternică: pasiunea muncii, dorința de a înfăptui cu un ceas mai devreme angajamentul. Au urmărit în ziare pasionanță bătălie pe care au dus-o cei din nordul țării pentru a străpunge tunelul. „Să audă și orăcii de acolo despre noi, despre succesele noastre” e dorința tuturor din brigada lui Macavei și rugămîntea pe care ne-au adresat-o de a scrie acest lucru. Ceea ce și facem.

Au trecut doi ani din ziua cînd la poalele dealurilor s-au ivit cele dintîi excavatoare, cînd echipele de constructori au început să ridice zidurile halelor. Și iată că astăzi privirile abia izbutesc să încadreze panoramică desfășurare a clădirilor de pe mal bine de 7 500 mp. În alte țări, asemenea construcții se înalță într-un timp de două sau aproape de

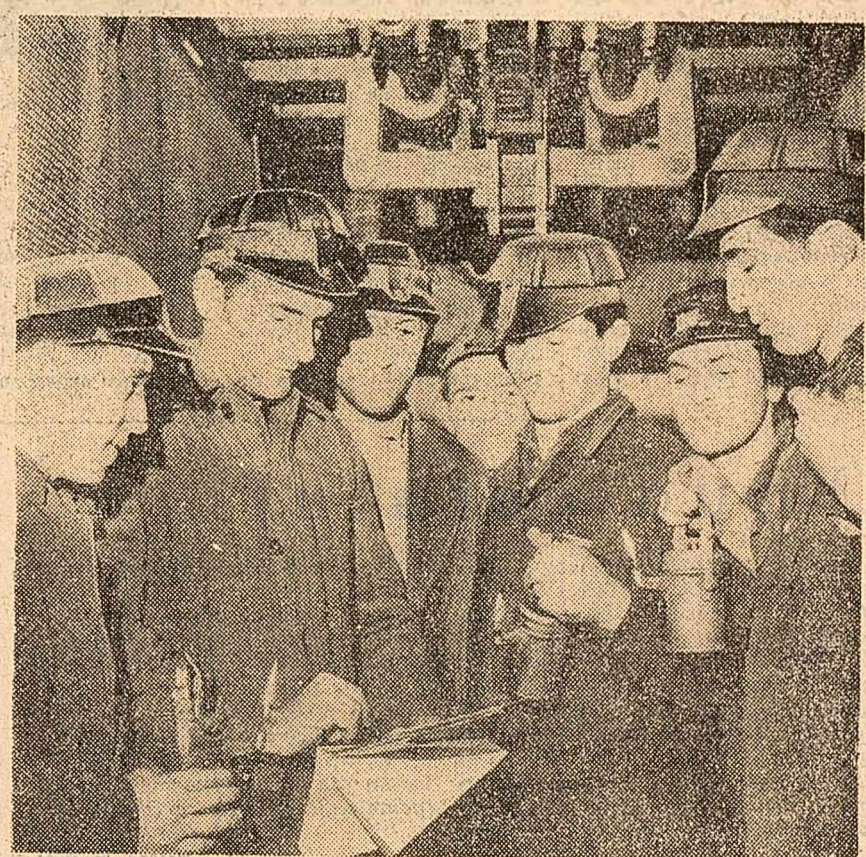
obstacolele ce le stau în cale. Și nici o zi nu va fi mai frumoasă și mai plină de lumină în noaptea galeriei ca

Un veteran al marilor șantiere: Iosif Ceavdari. Împreună cu brigada sa lucrează la montajul modernelor agregate

aceea cînd perforatoarele vor străpunge și ultimul metru de stîncă, iar oamenii își vor strînge bărbățește

trei ori mal lung. La noi, succesul se datorează bogatei experiențe a oamenilor pe care i-a crescut minucata școala a marilor șantiere industriale, specializarea întreprinderilor constructoare, faptul că aici s-au înmănușat ca într-un buchet metode moderne, industriale de construcție, folosirea pe scară largă a prefabricatelor și a elementelor preasamblate. Ritmul verticalelor, îndrăznețe a avut așadar o temelie trainică. Că și la Oradea, Slatina sau Turu Măgurele și aici, pe șantierul din vecinătatea Dunării, predominant nu a fost numărul mare de oameni, imagine afit de caracteristică șantierelor în trecut, ci prezența celor mai moderne mașini și utilaje, mărțurie a unui înalt nivel de mecanizare. Sînt aspre țemile pe aceste meleaguri. Vîntul Coșava suflă cu afită putere încît și stilpii metalici se înclină parca uneori în fața lui. Dar oamenii au știut să folosească fiecare clipă prielnică, i-a ajutat buna organizare a șantierului și pentru timpul friguros, ceea ce le-a permis să continue nestingherii activitatea. Așa se explică de ce în aceste zile de sfîrșit de an marea majoritate a construcțiilor sînt gata. „Pașul lanțului” expresie afit de încetățenită printre cei ce lucrează pe marile șantiere industriale și care vrea să însemne că munca săpătorilor, a fierar-betonștilor, a dulgerilor și

La stat, în drum spre galerie. Macavei Costinaș și oamenii din brigada se pregătesc pentru un nou asalt asupra roci

tenacitorilor s-a desfășurat în flux continuu a permis și la Moldova Nouă montorii să-și înceapă activitatea cînd zidurile mai erau încă iverve, cînd sudorii mai făceau să scapere fulgerele aparatelor pe transomele feromelodice. I-a însuflețit pe toți cuvîntul partidului de a reduce durata de execuție a construcțiilor, de a apropia tot mai mult ziua punerii în funcțiune a Complexului Industrial de la Moldova Nouă, tînăr vîlstar al metalurgiei neferoase care, ocupînd un loc de seamă în economia națională, devine una din principalele ramuri ale industriei grele.

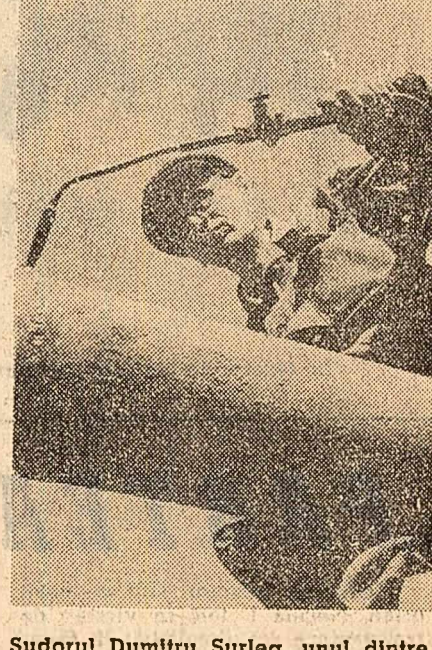
De pe dealul ce străjuiește parca incinta industrială poți vedea ca în palmă construcțiile stației de descărcare, concasare și granulare, depozitul de minerii sfîrșit, clădirea ce adăpostește secția de măcinare, flotare și filtrare. Peste cîmpul înghetăit se întinde conducta ce aduce din Dunăre apa necesară procesului tehnologic. Zilnic vor fi folosiți 400 de metri cubi iar apa, o dată ce și-a îndeplinit menirea, se va revărsa în izal aliat în plină amenajare, în apropiere. Pătrunzi în sala mare a halei principale, acolo unde montorii dau zor în jurul principalelor agregate. Încercî un sentiment de bucurie și mîndrie privind mașinile moderne, de înaltă tehnicitate purtînd pe ele marca unor cunoscute uzine constructoare de mașini din țara noastră: UNIO-Satu Mare, Independența Sibiu, Progresul-Brăila, Electropulere-Craiova, Automatica-București. Este încă o expresie a avîntului industriei noastre constructoare de mașini, a capacității ei de a înzestra economia națională cu mașini și utilaje la nivelul tehnicii mondiale.

Privind munca montorilor, migala și grija cu care ei îmbină corpurile feluritelor agregate și dai și mai bine seama ce rădăcini puternice a prins aici preocuparea pentru calitate. L-am întîlnit aici pe unul dintre veteranii marilor șantiere ale socialismului. Iosif Ceavdari se mîndrește, și pe bună dreptate, cu faptul că a lucrat la Băbeni și Fălticeni, la Iași, Săsar și Borsă, la Baia Mare. Face parte din rîndurile acelor oameni pentru care constituie un titlu de glorie participarea la atîtea mari construcții. Sub ochii săi au crescut muncitorii destoinici ajunși la rîndul lor șefi de echipă sau de brigadă. Local acestora i-au luat tinerii, de care Ceavdari se ocupă cu dragoste nu numai pentru a le forma deprinderile de buni muncitori, adevărați maeștri ai lucrului de calitate, dar și pentru a le cizela caracterele, pentru a-i forma ca oameni înclinați. „Noi construim, motamă utilajul, dar cei ce vin după noi, cei ce folosesc apoi aceste utilaje trebuie să aibă numai cuvînte de laudă pentru munca noastră”, le spune el tinerilor din brigada pe care o conduce.

În prezent, lucrările de construcții montaj sînt avansate și există toate condițiile pentru întarea instalațiilor de aici în rodaj tehnologic la începutul anului 1965. A mai rămas așadar puțin timp cînd primele tone de mineriu vor țesi la lumină din adîncuri, pregătindu-se să fie înclablate, pentru a-și sporii calitățile, îmbogățindu-se prin concentrare. Este un moment pe care îl așteaptă cu vie nerăbdare tot cel ce contribuie la furtirea și ploctării miniere de la Moldova

Nouă, un moment pentru care s-au pregătit încă din vremea cînd abia se îndalță zidurile cel ce vor mînu cu pricepere utilajele moderne. Mulți dintre viitorii mineri, artișierii și preparatorii sînt localnici, oameni tineri pe care școlile de calificare li ajuta să crească o dată cu construcția, ba chiar să o și înainte. Este un adevăr cu profunde semnificații, reflectînd ca apele unei oglinzi grija partidului și a statului nostru de a asigura economiei naționale care pulsează viguros cadre cu o temeinică pregătire, de-a ridica la viață înfloritoare toate regiunile țării.

Pe malul Dunării, în continuarea portului Moldova Veche, sînt în plină desfășurare lucrările de construcție a noului port industrial. La

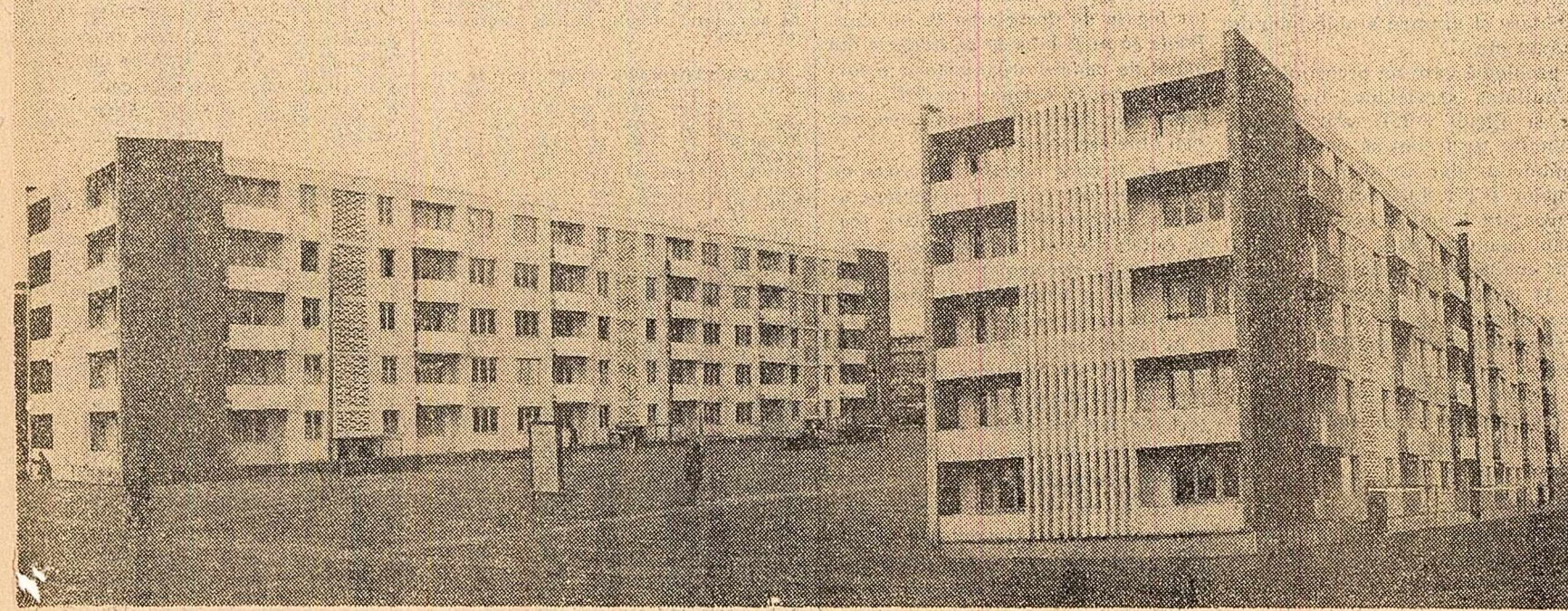
Sodorul Dumitru Șurlea, unul dintre fruntașii lucrului de calitate

danele acestuia mașinile vor aduce concentratele rezultate de la prepararea minerurilor, iar vapoarele vor transporta apoi aceste concentrate spre uzinele prelucrătoare.

Nu departe de port, pe un cîmp unde creșteau ciuini și bozi, prinde contururi tot mai precise cartierul muncitoresc, un adevărat orașel cu prînzind 1 500 de apartamente, spații comerciale, cantină restaurant, hotel, casă de cultură, școală, dispensar. Un prim lot de 90 de apartamente au și fost date în folosință, urmînd ca pînă la sfîrșitul anului, cîtele să-și primească locatarii. Ritmul construcțiilor ar putea fi mai viu dacă întreprinderea de specialitate din Timișoara ar veghea la mai buna organizare a șantierului pentru țară, inspirîndu-se din experiența celor ce au îndalțat complexul industrial, dacă spiritul gospodăresc n-ar fi încă un oaspete rar pe șantierul de locuințe. Blocurile cu silueta lor elegantă, cu ferestre mari îndreptate spre soare, aduc o notă de prospețime și de tinerețe pe aceste străvechi meleaguri, fiind o prelungire firescă a construcțiilor industriale menite să ridice la viață nouă și acest îndepărtat colț de țară.

Moldova Nouă își merită cu adevărat numele abia acum.

Ion MĂRGINEANU
Ion CHIUDEA
Foto: M. ANDREESCU

Pe cîmpul din vecinătatea Dunării se înalță noul orașel muncitoresc

DE LA CORESPONDENȚII NOȘTRI

CREATORII DE FRUMOS

Secția de creație a complexului de faianță și sticlă de la Sighișoara...

Un număr de 75 modele noi. Nomenclatorul de produse...

Modele, modele... (La Complexul de faianță și sticlă din Sighișoara) Foto: Agerpres

corpul ceștii. Rezultă un procent ridicat de rebufiri...

Nicolae MOCANU

Băile Chirui și împrejurimile

Despre stațiunea Chirui din raionul Odorhei, cunoscută prin frumusețile sale naturale...

Lorand DEAKI

Descoperiri arheologice

Colectivisti din Cornesti, raionul Ploiesti, au descoperit, îngrăpate la adâncime nu prea mare...

Nicolae BIVOLU

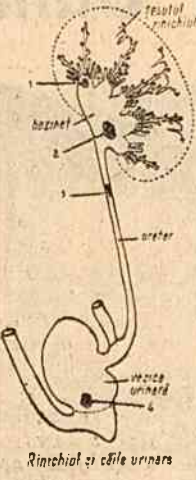
Porumbeli

SFATUL MEDICULUI

Piatra la rinichi

Cititorul nostru Ion Dodu din comuna Nistorești, raionul Focșani, ni s-a adresat cu rugămintea de a-i da amănunțe în legătură cu litiaza renală...

rolul rinichilor este de a elimina din sânge o serie întreagă de produse finale ale proceselor din organism...

Diagramul sistemului urinar

Forme ale pietrelor: 1 - calcul renal, 2 - calcul bazeinial, 3 - calcul ureteral, 4 - calcul vezical

lalt, acesta poate produce însă la rindul lui pietre din aceleași motive. Tratatul litiazei renale trebuie să fie în primul rând profilactic...

Laboratoarele de astăzi dispun de posibilitatea de a depista toate acele leziuni și a examina radiologic rinichiul bolnavului.

existența și funcțiunea lui, ele trebuie înlăturate prin intervenție chirurgicală. Aceasta nu oferă însă o soluție definitivă pentru cazul respectiv...

Regimul dietetic se ghidează după compoziția chimică a pietrei și trebuie să tindă la reducerea din alimentație a substanțelor care se aglomerează pe căile urinare...

Este necesar ca bolnavii suferinzi de litiaza renală să facă, pe lângă regimul alimentar, și o cură la Olănești sau Călimănești.

Deoarece aprecierea stării unui bolnav, atât în ce privește aparatul urinar, cât și celelalte organe reprezentate o problemă complexă, este necesar ca bolnavii să fie examinați și controlați de un medic de specialitate (urolog) care va stabili indicațiile de tratament...

Dr. Alexandru MOLIN medic primar urolog

„Roua cerului”

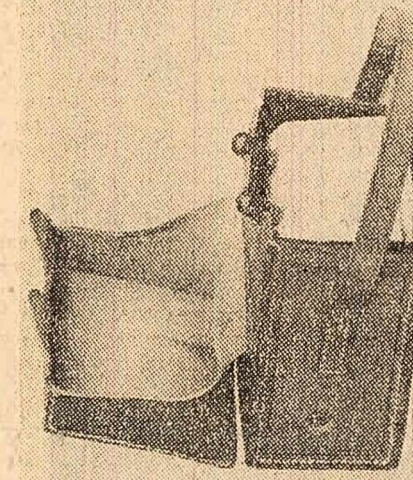
În bazinul Dornelor, la Tinovu Mare, Poiana Stâmpel, trăiește planta carnivora cunoscută sub denumirea populară de roua cerului.

În această zonă de turbării se întâlnesc multe specii de insecte și mușchi, rămășițe din perioada glacia...

Nistor ȚUCU

Explozor cu tranzistori

Dislocarea minerului în abataje se face, după cum se știe, cu ajutorul explozivilor. Pentru aprinderea capsulei electrice necesare se folosește curentul electric generat de niște dispozitive speciale mici, așa-numite explozore.

Ion VLANGA

amintim: excluderea rateurilor, siguranță mare în exploatare, construcție și manipulare simplă, precum și pret de fabricație scăzut.

Popasuri în călătorie

(Urmare din pag. 1-a)

tarea instalării în camera închiriată, călătorul sosit de la drum să se poată destinde.

În marile hoteluri din București, Brașov, Constanța etc., deservirea cetățenilor se face la un nivel ridicat de exigență.

Mulți cetățeni au impresia că problema unei game bogate de servicii e gîndită oarecum „pe felii” - cite ceva aici, cite ceva acolo etc.

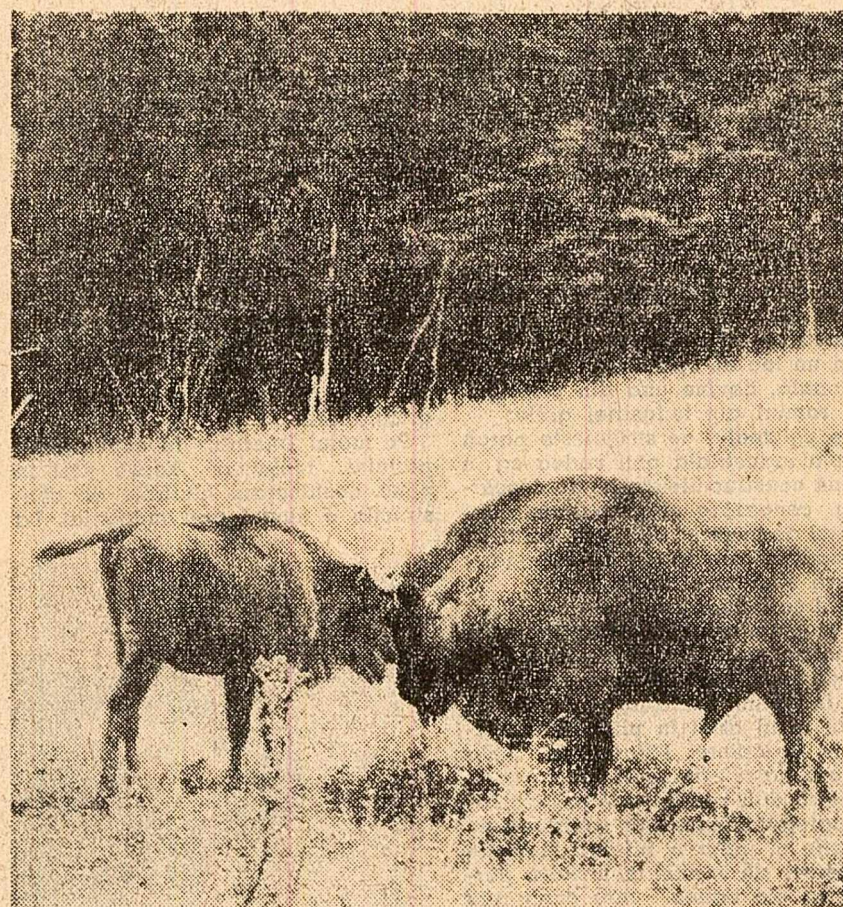
O mare parte din hoteluri de-pind, în foarte multe ocaze, de secțiile de spații locale ale sfaturilor populare. E oare indicat? Se știe că aceste secțiuni sînt solicitate, în primul rînd, de alte probleme, de natură să nu le lase răgazul necesar de a se ocupa pe îndelete de adăncirea chestiunilor legate de deservirea în hoteluri.

O problemă care ne preocupă este continuitatea serviciilor. La stația telex și oficiul P.T.T., axte de util și solicitat, ar trebui să existe două schimburi - dar nu avem sprijinul organelor P.T.T. Serviciile organizate și executate funcționărește, evident, nu dau rezultate.

Pentru a îmbogăți gama de servicii ne-am gîndit, între altele, la o hartă a Capitalei, cu indicarea obiectivelor culturale, muzeu, instituții de cultură și a locurilor de distracție.

Mulți lucrători din sectorul hotelier au înțeles că, la nivelul actual al exigențelor, a oferi un simplu aperțiment deasupra capului și deparțete de a mai satisface cerințele pa-

Gheorghe VLAD

În rezervația naturală pentru zimbr din raionul Hajeș

„PARTEA TA DE VINĂ”

„Tovarășe redactor, sînt un copil orfan, Necula I. Ion, în vîrstă de treisprezece ani, domiciliat în Breaza, strada Tudor Vladimirescu nr. 5, regiunea Ploiești...”

În acest timp, bancheta a luat foc. Observat la vreme, focul a fost stins fără să îl pricinul cine știe ce pagube.

„Așa își începe scrisoarea tîndurii noastre. „Ion Necula (măică-sa îl alinta Dorel), avea aproape unsprezece ani. Îl plăceau tare mult mașinile. Ceasuri întregi stătea în marginea străzii privind-le. Grozav ar fi dorit ca la tatăl său, sofer de meserie, să-l îl șose odată...”

„...Înstanța, fiind seamă că minorul este la o vîrstă trageadă și nu este intractor, a hotărît să încerdințeze copilul, pe termen de un an, pentru supraveghere și educare, părinților...”

„Dar o asemenea minune nu s-a petrecut. Este adevărat că îl cunoștea doar din vedere și-l era la fel de străin ca oricare om înținat pe stradă. Divorțase de măică-sa cînd el avea un an și jumătate. Aceasta fiind bolnavă, a stat internată prin sanatoriul mîi tot timpul. De la tatăl vitreg Dorel n-a avut parte de prea multă căldură. Năruvurile urite s-au lîptit de el mult prea de timpuriu.”

„În curtea Statului popular din Breaza staționa o mașină. A deschis portiera și s-a așezat pe locul vizat de el atît de pedale. A răscut volanul, a apăsat pedalele. „Sofer am să mă lăc”, a hotărît el. Pe banchetă - un pachet de țigări și - chibrit! A aprins o țigară Apol. Iară să-si dea seama, a lăsat țigara aprinsă pe banchetă și, dibind o bucată de bambac, s-a dat jos și a început să curețe de pial mașina.

„În scrisoarea, copilul se abate de două ori de la adevăr, fapt constatat în urma verificării noastre, și anume cînd afirmă că tatăl său, Necula, din aprilie nu-l mai trimite pensio alimentară și că nu vrea să-l primească acasă. Pensio (200 de lei lunar), continuă să-l trimită. Acesta l-a primit acasă dar, după vreo lună, copilul a fugit. So-colind că a lăcut tot ce se putea

TEATRE • CINEMA • TELEVIȚIUNE

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R. P. Romîne... Bolero și Șeherezada... Teatrul de stat de operă: Văduva veselă... Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): D-ra Nastasia... Teatrul „Lucia Sturza Bulandra” (sala din Bd. Șchitu Măgureanu nr. 1): Opera de trei paralele... Teatrul „Doinăricea”: Harap Alb... Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): Oedip... Teatrul „Zizi și formula ei de viață” (sala Studiu): Teatrul Muncitoresc C.F.R. Giulești: Paharul cu apă... Teatrul „Accidental” (orele 20): Studiul Institutului de artă teatrală la cinematografică „I. L. Caragiale” (sala 30 Decembrie nr. 9): Năzdrăvanul Occidentului... Teatrul „C. Tănase” (sala Savoy): Revista de atîndată... Teatrul „Accidental” (orele 20): Ansamblul artistic al C.C.S. (Str. Lipsican nr. 59): Tinerete... Teatrul de stat: Spectacol prezentat de ansamblul circuitului italian Medrano... (orele 20).

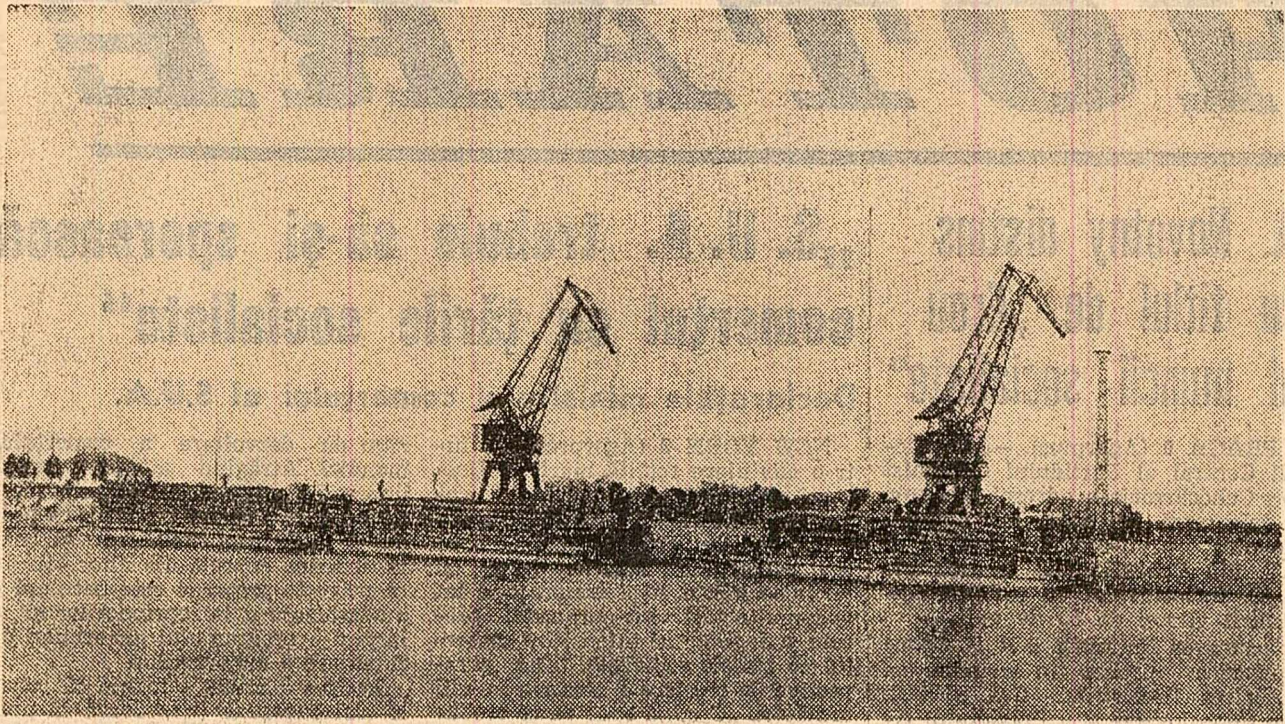
CINEMATOGRAFE: Săpte ani de căsnicie... R. P. Romîne (seria de bilete 1259 - orele 17.15 și seria 1260 - orele 20.15) București (9: 11.30; 14: 16.30; 19: 21.15). Melodia (9.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21). Grivita (8: 11.30; 14; 16.30; 19: 21.15). Flămura (8.30; 11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.30). Căp-Can (film pentru ecran panoramic: Patria (9.30; 12.30; 15.30; 18.30; 21.15). Climate - cinematoscop Republica (8: 10.45; 13.30; 16.15; 19: 21.40). Maria: Fe-tival (9.30; 11.45; 14; 16.15; 18.30; 20.45). Casa neterminată: Luceafărul (9.30; 11.45; 14; 16.15; 18.30; 20.45). Frumusețea nopții: Carpai (10; 12; 14; 16). Ziua fericirii - cinematoscop Tomis (9.15; 11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.30). Modern (8.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21). Ghimolău: Căp-Can (9.30; 11.45; 14; 16.30; 18.45; 21). Excelsior (10; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21). Fioresca (15; 18.15; 20.30). Ivallo: Buzesti (15.30; 18; 20.30). Hamlet - cinematoscop Victoria (10; 14.30; 17.30; 20.30). Miorita (10.30; 14.30; 17.30; 20.30). VII și morții - cinematoscop (ambele seri): Central (10; 15; 19). Haine aproape noi - cinematoscop Lumina (10.15; 12.45; 15.30; 18; 20.30). 1944 - XX - 1964 - Raid prin cinematografie: Union (15.30; 17.15; 19; 20.45). Program pentru copii: Doina (orele 10; 12.15; 14.30; 16.45; 19.15; 21.30; 23.45; 16; 18.15; 20.30). Baroni Munchausen - Călușuța cu ciuc roșu: Timpuș Noi (10-17.15 în continuare); 19; 21; 30 de ani de vesellie: Giulești (10; 12; 14; 16; 18; 20).

TELEVIȚIUNE: Orele 19.00 - Jurnalul televiziunii 19.10 - Pentru copii: Aventurile schitului (sala Vitez). Strigătele desertului! (11) 20.00 - Transmisiunea de la Opera Romîna din Cluj: Don Juan de W. Mozart. În pușcă: Sfatul medicului. Sezonul rece și simțu-zitele - de dr. Valeria Nerescu. În Inchetiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

Cum e vremea

ieri în țară: Vremea s-a menținut rece cu cer variabil, mai mult acoperit în Dobrogea, Oltenia și Banat. S-a produs ceață în toate regiunile țării, mai persistent în sud-vest. Vîntul a suflat în general slab, exceptînd sud-estul, unde a prezentat intensificări. Temperatură aerului la orele 14 de cea-prinsă între 5 grade la Cluj și 11 grade la Timișoara. Cîmpul și minus 7 grade la Toplița în Bucu-arest. Vremea a fost rece, cu cer variabil. Vîntul a suflat slab și temperatura aerului la orele 14 a fost de zero grade. Timpul probabil pentru zilele de 11 și 12 și 13 decembrie a.c. În țară: Vreme: rece cu cerul mai mult acoperit. Vor cădea ninsoși slabe locale. Vînt slab din nord-est. Temperatura aerului variabilă. Minime vor fi cuprinse între minus 8 grade și plus 2 grade, local mai coborît în depresiuni. Maxime între minus 8 grade și plus 6 grade. Ceață dimineata și seara. În București: Vreme rece cu cerul mai mult acoperit. Vînt slab, temperatura aerului variabilă. Ceață locală.

Colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri din cadrul Combinatului de celuloză și hârtie din Brăila a raportat îndeplinirea sarcinilor de plan ce-i reveneau pe 1964 încă din ziua de 5 decembrie. Printre cei care au contribuit la obținerea acestui succes sînt și muncitorii din serviciul

de transporturi. După cum se știe, materia primă pentru fabricarea celulozei și cartoanelor o constituie stuful recoltat din Delta. El este adus în Chiscani, unul dintre cele mai tinere porturi din țară, cu caemururile. Iar de acolo, pe calea ferată, este transportat la combinat, pentru

ca să fie prelucrat. Din portul de vagoane sosesc zilnic în medie 200 vagoane încărcate cu stuf. Materia primă este descărcată din caemuri și încărcată în vagoane cu ajutorul unor puternice macarale. În fotografie: Un aspect din portul Chiscani

Oamenii de știință contribuie la înțelegerea între popoare

Declarațiile președintelui și vicepreședinților Asociației internaționale de studii sud-est europene

Cu prilejul reuniunii Asociației internaționale de studii sud-est europene, ale cărei lucrări s-au încheiat recent la București, ș-au încheiat și vicepreședinții asociației au făcut următoarele declarații redactorului Agenției romine de presă „Agerpres” Adrian Ionescu.

Prof. Denis Zakythinos (Grecia), președintele acestei organizații, a declarat că lucrările biroului, la care au luat parte oameni de știință din aproape 20 de țări, membri ai Comitetului internațional al asociației, au fost extrem de utile. Putem spune — a arătat el — că s-a pus baza științifică solidă congresului care urmează să aibă loc la Sofia. Președintele a relevat rolul R. P. Romine, „care a avut inițiativa în crearea acestei organizații internaționale, în vederea dezvoltării legăturilor balcanice”. El a mulțumit autorităților romine și Academiei R.P. Romine pentru sprijinul acordat, deosebit de prețios, la primii pași ai asociației.

După ce și-a exprimat satisfacția de a fi „constatat mereu progresul de la o călătorie la alta în România reînscălată”, oaspetele grec a spus: Oamenii de știință din Grecia, țară care a contribuit, de asemenea, la crearea acestei asociații, sînt partizani ai acestei colaborări balcanice, atât de utilă, dacă nu indispensabilă, pentru cercetările științifice în domeniul istoriei civilizațiilor. Eu cred că lucrările științifice în care sînt antrenate în cadrul asociației sînt importante și în ceea ce privește

contactele și cunoașterea personală, deoarece savanții se numără mereu printre promotorii înțelegerii și cooperării între popoare.

În încheiere, oaspetele, personalitate științifică de renume mondial, cu prestigiu în viața politică a Greciei, fiind prim-ministru adjunct în guvernul de tehnicieni care a pregătit ultimele alegeri, a relevat importanța cordialelor relații greco-romine existente între înțelegerea și colaborarea între popoarele din regiunea Balcanilor.

Vorbind despre activitatea Asociației internaționale de studii sud-est-europene, unul din vicepreședinții acesteia, acad. prof. V. Georgiev, vicepreședinte al Academiei bulgare de științe, a subliniat că de la înființarea organizației, inițiată de România, a fost parcurs un drum lung. Studierea civilizațiilor din această parte a lumii și relevarea a ceea ce ne apropie reprezintă o contribuție considerabilă la o mai bună înțelegere și cunoaștere reciprocă și, implicit, la întărirea atmosferei de pace și prietenie între popoarele balcanice.

Prof. André Mirambel, vicepreședinte al acestei organizații, a ținut să sublinieze importanța creării Asociației internaționale de studii sud-est europene, încurajată și sprijinită de U.N.E.S.C.O., asociație care reunește numeroși savanți de valoare mondială ce și-au pus toată puterea lor creatoare în slujba studierii civilizațiilor balcanice.

Ridicarea la rang de ambasador a reprezentanților diplomatice de la București și Montevideo

În urma înțelegerii intervenite între guvernul Republicii Populare Romine și guvernul Republicii Orientale a Uruguayului, începînd de la 10 decembrie a.c. reprezentanțele diplomatice de la București și Montevideo au fost ridicate la rangul de ambasador.

Informații

Între 8 și 9 decembrie a avut loc la București o întâlnire între președintele Comisiei permanente C.A.E.R. pentru geologie, M. Teodor, și președintele Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria de petrol și gaze, M. Florescu, la care s-au discutat unele probleme privind organizarea activității geologice a celor două comisii.

A apărut

Calendarul de perete

„Știința”

pe anul 1965

De vânzare la unitățile cooperative de consum, librării și debitele O.C.L.

DE PESTE HOTĂRE

Lucrările Congresului U. C. I.

BELGRAD 9 (Agerpres). — La 9 decembrie au continuat la Belgrad lucrările Congresului al VIII-lea al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia. Lazar Kolisevski, membru al Comitetului Executiv al Comitetului Central al U.C.I., a prezentat raportul „Despre modificările și completările Statutului Uniunii Comunistilor din Iugoslavia”.

În continuare, Congresul a examinat hotărârile privind numărul membrilor, criteriile pentru componența și modul de alegere ale noului

Comitet Central, a Uniunii Comunistilor și Reviziei a Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Congresul a fost salutat apoi de reprezentanți ai partidelor comuniste din Cehoslovacia, Chile, Finlanda, Franța, India și Italia, precum și de reprezentanți ai Partidului democrat din Guinea și Delegația Partidului popular al convenției din Ghana.

În ședința de după-amiază au început discuțiile pe baza rapoartelor prezentate la Congres.

Acțiuni în domeniul colaborării culturale și științifice între R. P. Romina și R. D. Germană

BERLIN 9 (Agerpres). — La 9 decembrie 1964 a fost semnat la Berlin planul pe anul 1965—1966 pentru aplicarea Acordului de colaborare culturală și științifică dintre R.P. Romina și R.D. Germană, de către ambasadorul R.P. Romine în R.D.G., doctor Stefan Cleja, și adjunctul ministrului afacerilor externe al R.D.G., doctor Herbert Krollkowski.

În cursul tratativelor, care au decurs într-o atmosferă cordială și prietenească, s-a căzut de acord asupra unor acțiuni în domeniul colaborării culturale și științifice, menite să contribuie la adîncirea prieteniei între cele două popoare și la dezvoltarea relațiilor dintre R.P. Romina și R.D. Germană.

RĂSFOND PRESA STRĂINĂ

„SUB CEL MAI INTENS FOC”...

Newsweek

Sub titlul „Europa: Semne de lărmă”, revista americană „NEWSWEEK” publică un amplu articol consacrat divergențelor din alianța atlantică.

Conceptiile care se găsesc la baza N.A.T.O. și Piete comune — se spune în articol — se află acum sub focul cel mai intens pe care l-au avut vreodată de suportat.

Cu tot singele rece de care dovedea Washingtonul față de Paris — se spune mai departe în articol — încercarea președintelui de Gaulle de a împiedica forța nucleară multilaterală, amenințînd cu boicotarea N.A.T.O. și a Piete comune, a determinat pe oamenii politici de pe malurile Polonoasului să înceteze o revizuire intensă privind relațiile viitoare dintre S.U.A. și aliații lor din N.A.T.O. Urmarea a fost că, acum, la Washington există o divizare netă între două tabere, fiecare din ele căutînd să obțină aprobarea președintelui.

În jurul Departamentului de Stat s-a concentrat un grup numit al „teologilor”, din cauza că aceștia cred în stabilirea unor scopuri ferme pe care trebuie să le urmeze politica S.U.A. și în realizarea lor cu o ferocitate aproape religioasă. Din tabăra aceasta fac parte: Walt Rostow, conducătorul Comitetului de planificare, Henry Owen, unul din autorii propunerii F.N.M., Gerard Smith, consilier special, și Robert Schaezel, adjunct al secretarului de stat. „Teologii” insistă că, după 4 ani de studii, concepția inițială a F.N.M. este mai bună decît orice altă propunere de alternativă.

Există apoi un grup de „pragmatici” care stădează primul grup de consilieri. Din lagărul acesta fac parte McGeorge Bundy, consilierul președintelui, precum și un număr de savanți și profesori.

Oportunismul proiectului de creare a F.N.M. a născut de dragul F.N.M. „pragmaticii” sînt de părere că S.U.A. ar trebui să continue în insistența lor pentru F.N.M. în cazul cînd europenii o doresc și să renunțe la ea dacă europenii nu o vor. „Este de neconcepț, mărturisește unul din ei, ca hotărârile care afectează viitorul Europei să fie luate din depărtare de la Washington. Am învățat din experiența noastră este înțeles să virim pe gîlul europenilor solști ale S.U.A.”

După o călătorie de o lună în Europa occidentală, redactorul principal al revistei „Newsweek”, Arnold de Borchgrave, a transmis următoarele:

Se poate înțelege atitudinea președintelui de Gaulle față de F.N.M. Pentru el, proiectul nu reprezintă decît capitalizarea Europei într-o dependență deplină față de S.U.A. Într-adevăr, susținătorii F.N.M. din Statele Unite nu au ascuns

niciodată faptul că acest proiect urmărește să neutralizeze forța de șoc și influența Franței asupra Germaniei occidentale, legată de domniul de putere anglo-saxonă. Dacă ar rămîne liniștiți în timp ce s-ar crea F.N.M., Franța ar înceta să mai joace rolul dorit de ea în strategia occidentală.

Președintele de Gaulle a trebuit să-și acopere planurile de luptă cu o perdea de fum... La 21 octombrie, el și-a dezvoltat ideile lașe de Bonn față de oameni nici o singură dată despre F.N.M. Germania (occidentală), a declarat el, s-a obligat cu un an în urmă să accepte pînă la sfîrșitul anului 1964 un preț unic la cereale în Piața comună. În cazul cînd Germania nu și-lie această promisiune, Franța ar înceta să mai „participe” la Piața comună.

Strategia lui de Gaulle a lovit în Ludwig Erhard, care anul viitor va trebui să facă față alegerilor generale, exact acolo unde el mai vulnerabil. Dacă Erhard cedează Franței și reduce producția Germaniei la cereale”, acesta ar pricinui țărănilor vest-germani pierderi totalizînd 300 milioane de dolari. Iar aproximativ 80 de locuri în Bundestag depind de votul țărănilor. Mai mult decît atât, liberal-democrații, partenerii lui Erhard în coaliția guvernamentală, au avertizat că vor ieși din guvern în cazul cînd țărăni vest-germani vor fi prejudiciați.

În același timp, Parisul a răspîndit zvonul că dacă vest-germanii vor insista asupra F.N.M., Franța ar putea deveni un partener activ în N.A.T.O. Faptul acesta a evocat spectrul unei Franțe care ar cere îndepărtarea instalațiilor N.A.T.O. din această țară, unde se găsesc 80 la sută din instalațiile de front logisticale ale alianței, precum și principala ei stăpînire. De asemenea, Franța a semnat cu Uniunea Sovietică un tratat comercial și a făcut aluzii la o posibilă recunoaștere a Republicii Democratice Germane.

De fapt, dezbaterile pe care o dorește de Gaulle este de mult timp marțazată. Curentul istoric care în trecut părea să se îndrepte în mod inevitabil spre dezvoltarea unei comunități atlantice, acum nu se mai îndreaptă altfel de clar spre această direcție. Sînt în joc probleme nu numai privind alitudinea față de anumite obiective, dar și chestiunea mai largă dacă alianța mai are încă obiective comune.

„Vest-germanii sînt recunoscători președintelui de Gaulle pentru că l-a învățat să gîndească ei înșiși, după ce aproape 15 ani ei au lăsat Washingtonul să gîndească în locul lor. Acum, cînd au devenit evidente deosebirile dintre Franța și S.U.A. — se arată în concluzia articolului — este desigur timpul unei discuții concrete între Washington și Paris.

*) După cum se știe, actualmente la Bruxelles au loc negocieri „cei șase” în această direcție.

EUROPA OCCIDENTALĂ ȘI LIRA STERLINĂ

THE GUARDIAN

Comentînd situația lirei sterline, ziarul „GUARDIAN” scrie:

În ciuda operațiunilor internaționale de salvare, posibilitatea de lire sterline din Europa refuză să arate încrederea față de lire alta timp cîi supralaxa asupra importurilor este menținută. Supralaxa este considerată ca o camuflare a devalorizării, susținîndu-se că introducerea unei taxe de import de către Franța, în 1956, a fost urmată după doi ani de devalorizarea francului. Există temeri că același lucru se va repeta în cazul Angliei.

Membrii Pietei comune se îndoiesc de eficiența măsurilor adoptate de guvernul lui Wilson și Brasseur, ministrul belgian al comerțului exterior, nu a făcut un secret din neîncrederea sa la conferința O.E.C.D. (Organizația europeană pentru comerț și dezvoltare).

În ciuda declarațiilor pasionale ale lui Callaghan, ministrul de finanțe, și ale lui Jay, ministrul comerțului, care explică hotărîrea britanică drept o măsură

de a face față dificultăților balantei de plăți și crizei exportului, fără a produce o deflație și devalorizării, guvernul european se îndoiesc că măsurile luate pînă acum ar putea îmbunătăți situația, considerată ca fiind foarte gravă. În același timp, miniștrii care au luat parte la conferința O.E.C.D. călăuză au evitat amestecul de dramă creată la recenta conferința a țărilor A.E.L.S., (zona liberului schimb), despre care se credea că a contribuit la precipitarea recente crize a lirei sterline.

Americanii și canadienii sînt mult mai încrezători în măsurile britanice.

În același timp, se înțelege că multe din Europenii occidentale vor suporta o importanță parte din imprumutul de trei miliarde dolari care a fost acordat Angliei. Acest lucru s-a discutat în mod particular la conferința O.E.C.D. Scopul imprumutului, care urmează să fie restituit într-un termen de 5—10 ani, este de a libera Anglia de handicapul ei structural care o împiedică, de a sfîrșiti războiului, de a se lansa într-o dezvoltare economică dinamică și sustinută.

Banca mondială este considerată a fi mecanismul cel mai indicat pentru imprumut. La rîndul său, banca mondială se împrumută de la țările membre. Statele

Ziua drepturilor omului

Astăzi se împlinesc 16 ani de cînd Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat „Declarația universală a drepturilor omului”. Opinia publică internațională marchează în fiecare an aniversarea acestui eveniment ca „Zi a drepturilor omului”.

„Declarația universală a drepturilor omului” a fost adoptată sub îndrumarea directă a victoriei asupra hitlerismului. Ea reflectă năzuința popoarelor de a lăsa în perioada postbelică o lume mai bună, mai dreaptă. În preambulul declarației se scoate în evidență importanța respectării drepturilor omului pentru pacea internațională și relațiile prietenoase între națiuni. Subliniind „dignitatea și valoarea persoanei omului”, declarația se referă la „libertățile fundamentale pentru toți, fără deosebire de rasă, sex, limbă și religie”. Ea proclamă, pe lângă drepturi și libertăți civile și politice, o serie de drepturi social-economice, ca dreptul la muncă, la salariu egal pentru muncă egală, la educație etc.

Acest document a deschis calea unor măsuri menite să promoveze în continuare respectarea drepturilor omului. Astfel, la sesiunea a XVIII-a, din 1963, Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat o declarație cu privire la eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială. De asemenea, la O.N.U. se discută două pacte cu privire la drepturile omului (politice, civile, economice, sociale-culturale), precum și măsuri privind punerea lor în aplicare. La actuala sesiune se va discuta proiectul de declarație privind promovarea în îndururile tineretului a ideilor

lurilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare inițiată de R. P. Romina încă de la sesiunea a XV-a a Adunării Generale a O.N.U.

Roditatea însăși arată că, acolo unde drepturile omului sînt desconsiderate și încălcate, popoarele și pacea lumii au de suferit. Este cunoscut în acest sens situația a milioane de oameni din teritoriile aflate încă sub dominația colonială, lipsiți adeseori de cele mai elementare drepturi, din Republica Sud-Africană și Rhodesia de sud, unde domnește o cruntă discriminare rasială, din Vietnamul de sud, Congo etc.

În cei 16 ani care au trecut de la adoptarea declarației universale a drepturilor omului, lumea a cunoscut adînci transformări. Un număr tot mai mare de oameni și dau seamă că marea proclamare a drepturilor omului nu este suficientă, că pentru înlăturarea lor se impune o luptă hotărîtă și curajoasă. În această luptă, ei sînt susținuți de exemplul țărilor socialiste, unde idealurile respectării drepturilor omului au devenit o realitate vie. Aici exploatarea omului de către om a fost lichidată pentru totdeauna, iar toți membrii societății, indiferent de sex, rasă, religie, se bucură de drepturi egale oricît și garantate prin lege.

„Ziua drepturilor omului” constituie pentru popoarele lumii un prilej de a-și manifesta sprijinul față de principiile înscrise în declarație și pentru a cere respectarea lor înlocuiri a ceea ce toate statele.

Nicolae N. LUPU

Unite, care fac parte dintre cei mai fervenți suptori ai ideii împrumutului, nu vor putea suporta grosul sumei din cauza situației delicate a propriei lor balanțe de plăți.

Două probleme principale au fost ridicate: insistența manifestată printre vest-europeni, mai mult decît printre americani, că Anglia trebuie să-și vindece bolile ei economice prin mai multe remedii

convenționale decît este guvernul Wilson pregătit să o facă; imitiditatea destul de curioasă a guvernului englez de a lua inițiativa să discute împrumutul în mod deschis pînă cînd nu va avea siguranța că el va fi acordat. În cercurile vest-europene s-a regretat că miniștrii englezi încăpățînați să se amăgească și refuză cu încredințare să privească lucrurile din alt punct de vedere decît cel al lor.

ÎN CULISELE „OPERĂȚIEI STANLEYVILLE”

Relatările unui membru al parlamentului belgian

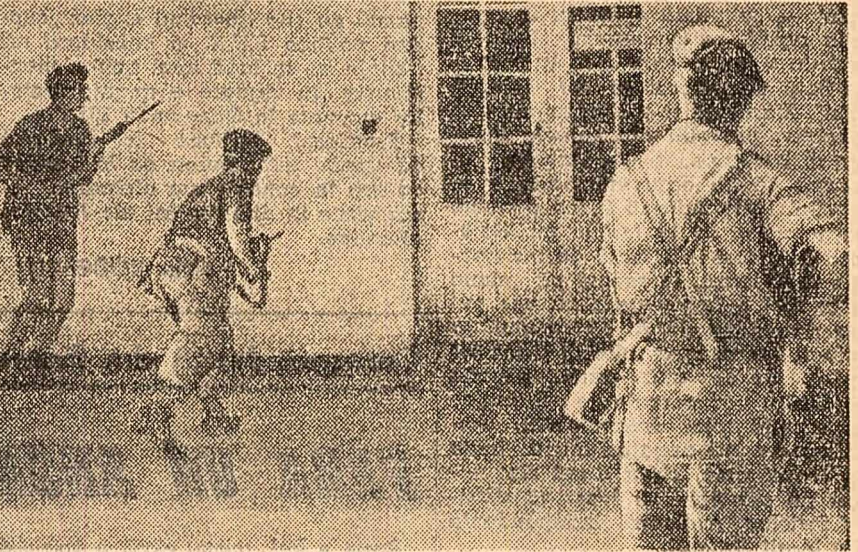
LE NOUVEL OBSERVATEUR

Sub titlul „Parul tragic”, săptămînalul francez „NOUVEL OBSERVATEUR” publică relatarea lui Ernest Gilme, deputat socialist belgian care a refuzat să aprobe trimiterea parașutiștilor la Stanleyville.

Guvernul de la Bruxelles nu i-a lipsit avertismentele. În privința pericolului și consecințelor previzibile ale intervenției militare belgiene au existat avertismentele prezente, înainte de a fi prețir. Pentru a cîta doar unul dintre ele, iată un telex trimis la 14 iulie 1964 de Kékhoove de Deltterghem, ambasadorul Belgiei la Leopoldville. El relatează des-

acesta era președintele guvernului congolez, avea doar caracterul unui ajutor tehnic; al urmărea să plaseze ofițeri și subofițeri belgieni la statul major al A.N.C., în echipele logistice și centrale de pregătire. Dar la 20 septembrie s-a încheiat cu Chombe un nou acord, „în virtutea căruia personalul militar belgian îndeplinește misiuni pentru guvernul congolez”.

Care cași aproximativ 350 de militari belgieni pînă în serviciul lui Chombe constituie echipe logistice? Din rîndul acestora fac parte o duzină de coloanei, dintre care cel mai cunoscut este Van de Walle. Politiv lui Cruse O'Brien, fostul reprezentant al O.N.U. în Congo, acesta este un „Richelieu al Katangei”. Van de Walle a reușit încă din luna august planul recuperării Stanleyville-ului. Acest plan, aprobat de Leopoldville și Bruxelles, inițiativa din mîinile A.N.C. El încredințează colonelului Van de Walle și

Mercenari albi în timpul represaliilor împotriva populației civile

pre o convorbire avută cu Chombe, care propunea pe atunci, printre altele, să trimită la Albertville pe jandarmii săi katanghezi îmbrăcați în uniforme ale A.N.C. (Armata națională congoleză) și „incadrăți de propriii lui ofițeri, în special de Schramme, despre care mi-a făcut un elogiu ditirambic”. Ambasadorul continuă: „Eu mi-am permis să-i în (lui Chombe) o mică predică asupra responsabilității pe care și-o asuma. Deși Schramme este omul dv., i-am spus, el este un alb de naționalitate belgiană. Mă tem că dacă el și alți oameni de felul acesta vor apărea în prima linie, în alte regiuni ale Congoului și nu se deslănțuie o campanie antibelgiană care ar putea avea consecințe dezastruoase...”

„Chombe” a încercat să aplice chestiunea spunînd că nu va folosi pe belgienii „săi”, decît în regiuni în care intervenția lor nu va provoca scandal. Eu i-am răspuns că are prea puțină importanță starea de spirit din regiunea în care au loc operațiile. Ceea ce este grav, e posibilă reacție împotriva Belgiei în celelalte regiuni din Congo sau din Ințreaga lume...”

E ci se poate de clar. Ce s-a petrecut mai tîrziu? Fiind prea marcat, se pare că Schramme n-a fost trimis în prima linie, dar alții — belgieni și nebelgieni — au fost trimiși. Tragedia de la Stanleyville este rezultatul, prezăcut și pre-venibil, al intervenției acestora.

La 28 noiembrie, Paul-Henri Spaak, ministrul de externe al Belgiei, obiecta: „Ajutorul militar belgian a fost acordat lui Adoula A-I retrage lui Chombe ar însemna un amestec”. Se pare că Spaak nu cunoștea broșura distribuită cu două zile mai înainte de deputatul de Ministerul Apărării. Acesta broșură dezvăluie că acordul încheiat cu Cyrille Adoula, pe cînd

unei echipe de ofițeri belgieni ansamblu și detaliile ofensivei chombiste asupra Stanleyville-ului. Participarea militarilor belgieni la lupte devine inevitabilă. Fără ea și fără sprijin american, ofensiva A.N.C. n-ar fi putut avea loc. Într-adevăr după eşecurile suferite în vara aceasta, unitățile A.N.C. nu au avut decît rolul de a ocupa terenul cucerit. Ele înfruptă iesc împotriva populației africane represaliile alt de numeroase și crude încît Paul-Henri Spaak vede în ele una dintre cauzele principale ale insurecției.

Belgia care a sprijinit pe sub mînă secesiunea katangheză; Belgia care a făcut de intervenția O.N.U. împotriva acesteia secesiunea — insistă ca problema să fie soluționată prin negocieri și fără a se recurge la arme (înfructu O.N.U. nu trebuie să „ia parte la vreun conflict intern”). Belgia asadar furnizează militarii (iar Statele Unite — armele) pentru a lichida prin forță operațiile congoleze față de Chombe și opoziția de ceea ce el reprezintă.

Era posibilă negocierea? Aceasta constituie cel mai bun mijloc de a asigura securitatea civililor belgieni din Stanleyville pînă în momentul participării militarilor belgieni la ofensivă.

Pentru a salva pe belgienii și africanii din Stanleyville și din provincia orientală s-ar fi putut plăti un preț politic. Era suficient să se cadă dg acord cu autoritățile din Stanleyville asupra încetării luptelor și deschiderii tratativelor. Aceste condiții, pe care diplomatia belgiană a știut să le obțină în favoarea secesiunii katangheze, ea le-a refuzat adversarilor lui Chombe.

Zeci de europeni și sute de africani au murit în mod absurd, din cauza unui periu politic pierdut dinainte: periu asupra duratei chambișmului.

SPORT

Ieri la fotbal

În „Cupa cupelor” Steaua—Dinamo Zagreb 1-3

Pe stadionul „23 August” din Capitală a avut loc ieri după-amiază primul meci cîntînd pentru „Cupa cupelor” dintre echipele Steaua București și Dinamo Zagreb. Deși conduși (prin golul înscris de Raksi în min. 21), fotbaliștii iugoslavi au obținut o prețioasă victorie cu scorul de 3—1. Punctele oaspetilor au fost marcate de Matus (min. 24), Pavić (min. 61) și Kobeskiac (min. 87). Succesul dinamoviștilor din Zagreb este pe deplin meritat, el fiind urmarea superiorității tehnice manifestate de întreaga echipă, ca și a bunei orientări în condițiile unui joc în deplasare. Cu toate că acțiunile formației bucureștene s-au desfășurat aproape permanent în fața porții lui Skoric, coechipierii săi au reușit să respingă ofensiva, ba chiar să inițieze contraatacuri periculoase, din numai cîteva pase, pînă la portul lui Haidu. Fără îndoială, victoria la două puncte diferență realizată în deplasare de Dinamo Zagreb îi mărește șansele de calificare în faza următoare a „Cupei cupelor”, mai ales că următorul meci se dispută pe terenul propriu (la 16 decembrie, la Zagreb).

Comportarea echipei Steaua în meciul de ieri ne scutește de orice comentarii... Arbitrul Z. Vales (Cehoslovacia) și s-au aliniat următoarele formații: Steaua: Haidu, Georgescu, Dumitru Nicolae, Petescu, Dumbrăv,

Negrea, Răkisi, Sorin, Constantin, Voinea, Crăiniceanu. Dinamo Zagreb: Skoric, Ramleak, Mesici, Pužtan, Kasumovici, Belin, Kobeskiac, Pavić, Lamza, Matus, Rora.

Rapid — Minerul 4-0

În deschidere la partida Steaua — Dinamo Zagreb s-a desfășurat o nouă restanță din campionatul categoriei A. Echipa Rapid a întrecut, la un scor prea sever față de aspectul jocului, formația Minerul Baia Mare. Rezultatul final: 4—0 (2—0). Au înscris, în ordine: Codreanu, Kraus (2), Ionescu.

Un nou meci internațional pe stadionul „23 August”

Legia Varșovia — Galatasaray Istanbul

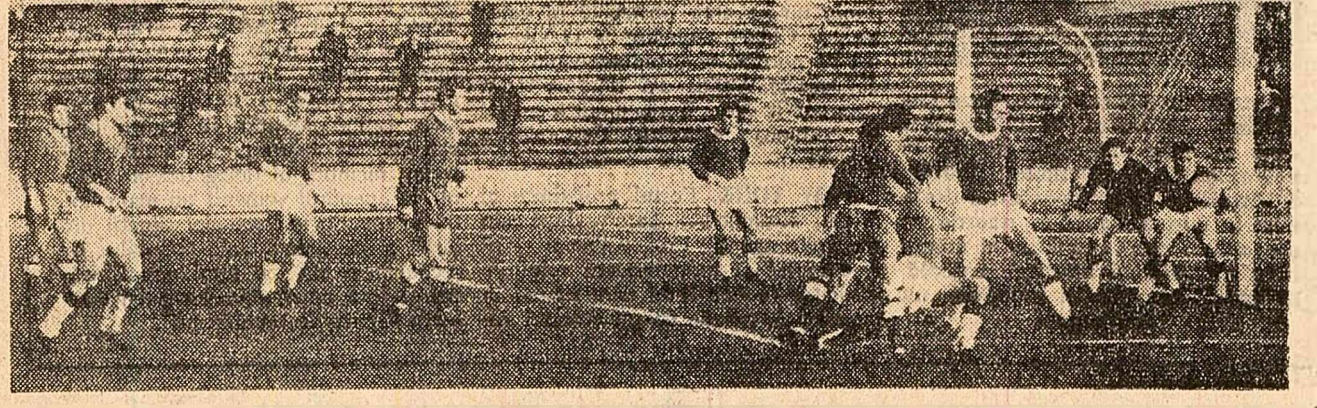
Astăzi, pe stadionul „23 August” este programat meciul internațional de fotbal dintre echipele Legia Varșovia și Galatasaray Istanbul. Cele două formații, învingătoare pe rând în partidele anterioare (într-o partidă Legia cu 2—1, apoi Galatasaray

RUNDA REMIZELOR LA ȘAH

...Astfel poate fi denumită cea de-a cincea rundă a turneului final al campionatului masculin de șah care se desfășoară în sala din str. Mircea Vodă nr. 2. Din cele zece partide disputate ieri, cinci s-au terminat la egalitate: Gheorghiu — Neamtu, Radovici — Nacu, Reicher — Stanciu, Gavrilă — Ciocîrlin și Partoș — Mititelu. Confirmînd ascendența de formă pe care o arăta-se în partida cu Ciocîrlin, Szabo a câștigat ieri la Alexandrescu. O frumoasă victorie a obținut Pavlov la Voiculescu, Günsberger 1-a învins pe Bodozhihină. Partidele Sugașu — Șut și Șutea — Soos s-au întrerupt cu avantaj de partea albelor.

De dimineață au continuat două din partidele întrerupte anterior: Alexandrescu a câștigat la Bodozhihină, iar Neamtu la Gavrilă. În urma acestor rezultate pe primul loc se află Gheorghiu (cu 4 puncte), urmat de Neamtu 3 1/2 puncte și Soos 3 puncte (o partidă întreruptă). Barajul pentru titlul feminin se încheie astăzi după-amiază. În partida decisivă se înfruntă Polihroniade și Nicolau (prima are acum 1 1/2 puncte, în urma victoriei de ieri asupra Margaretei Teodorescu, iar Nicolau totalizează 2 puncte).

Un nou atac trosit de fotbalștii noștri, spre dezlăsură spectatorilor care, deși meciul nu s-a terminat, se îndreaptă spre ieșire...

Un nou atac trosit de fotbalștii noștri, spre dezlăsură spectatorilor care, deși meciul nu s-a terminat, se îndreaptă spre ieșire...

